

94. заседание

Петъкъ, 5 юний 1925 година

(Отворено отъ подпредседателя д-ръ Б. Вазовъ, въ 15 ч. 30 м.)

Председателстваващъ д-ръ Б. Вазовъ: (Звъни) Отварямъ заседанието.

(Отъ заседанието сж отсъствували следнитѣ народни представители: Василевъ Григоръ, Велиновъ Тончо, Вълчевъ Ангелъ, Господиновъ Христо I, Дановъ Григоръ, Димитровъ Парашкевъ, Думановъ Тончо, Давидовъ д-ръ Хаимъ Исаковъ, Казасовъ Димо, Косовски Георги, Костурковъ Стоянъ, Караивановъ Петко, Лѣкарски Иванъ, Малиновъ Александъръ, Милановъ д-ръ Кънчо, Мошановъ Стойко, Недѣлковъ Лачо, Нейковъ Димитъръ, Никифоровъ Стоянъ, п. Николовъ Маринъ, Петрини Николай, Петровичъ Петъръ, Продановъ Господинъ, Савовъ Николай, Стоичевъ Любомиръ, Такевъ д-ръ Владимиръ, Тодоровъ Илия, Тотювъ Балчо, Фаденхехтъ д-ръ Йосифъ, Хаджиевъ Никола, Харизановъ Иванъ, Храповъ Методи, Христовъ Александъръ, Цаневъ Александъръ и Яламовъ д-ръ Георги)

Разрешенъ е отпускъ на следнитѣ г. г. народни представители:

На г. Върбанъ Николовъ — 4 дни;

На г. Грую Тодоровъ — 4 дни;

На г. д-ръ Петко Пенчевъ — 2 дни;

На г. Иванъ Лѣкарски — 2 дни.

Следующитѣ г. г. народни представители сж се ползували съ повече отъ 20 дни отпускъ и ще трѣбва да питамя Събранието.

Народниятъ представитель г. Петко Найденовъ, който се е ползувалъ съ 36 дни отпускъ, моли да му се разреши още единъ денъ отпускъ. Който сж съгласни да му се разреши исканиятъ отпускъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Народниятъ представитель г. Йорданъ Славовъ, който се е ползувалъ съ 19 дни отпускъ, моли да му се разреши още 4 дни домашенъ отпускъ. Който сж съгласни да му се разреши исканиятъ отпускъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Народниятъ представитель г. Костадинъ Пехливановъ, който се е ползувалъ съ 55 дни отпускъ, моли да му се разреши още 3 дни отпускъ. Който сж съгласни да му се разреши исканиятъ отпускъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Народниятъ представитель г. Михо Марковъ, който се е ползувалъ съ 23 дни отпускъ, моли да му се извинятъ отсъствията за 9 дни, направени на 21, 22, 23, 24, 25, 26 априлъ и 1, 2 и 3 юний т. г. по важни домашни причини. Който сж съгласни да му се извинятъ тия отсъствия, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Постъпило е едно писмо отъ г. г. народнитѣ представители Стефанъ Чолаковъ отъ Шуменската избирателна околия и Иванъ Ковачевъ отъ Горноорѣховската избирателна околия. То гласи така: (Чете)

„Г. председателю,

Съ настоящето си заявявамъ, че ние се отказваме и напускаме Българския земеделски народенъ съюзъ при ул. „Врабча“ № 1 и преминаваме къмъ Българския земеделски народенъ съюзъ, представляванъ отъ старозагорското постоянно присъствие и къмъ парламентарната група на това постоянно присъствие.

Ето защо Ви молимъ да се съобщи и уведоми за това Народното събрание“.

В. Поповъ (з): Г. председателю! Само една дума, защото писмото засѣга името на съюза.

Председателстваващъ д-ръ Б. Вазовъ: Моля Ви се.

Н. Балтовъ (д. сг): (Къмъ В. Поповъ) Кажете.

В. Поповъ (з): Г. председателю! не иска да ми даде думата по този въпросъ.

Председателстваващъ д-ръ Б. Вазовъ: Г. министъръ-председателю! Готови ли сте да отговорите на питањето п г. Сакъзовъ?

Министъръ-председателъ А. Ц. Цанковъ: Въ вторникъ ще отговори г. министърътъ за войната.

Председателстваващъ д-ръ Б. Вазовъ: Г. Сакъзовъ! На Вашето питање ще се отговори въ вторникъ.

Пристъпваме къмъ първата точка отъ дневния редъ — трето четено законопроекта за закриване на смѣсенитѣ гимназии въ Карлово, Радомиръ и Копривщица и смѣсенитѣ педагогически училища въ Берковица, Горна-Орѣховица, Луковитъ, Неврокопъ, Орхание, Панагюрище и Севлиево.

Моля г. секретаря да прочете законопроекта.

Секретаръ Г. Терзиевъ (д. сг): (Прочита изцѣло законопроекта, безъ измѣнение)

Председателстваващъ д-ръ Б. Вазовъ: Който приематъ на трето четене законопроекта за закриване на смѣсенитѣ гимназии въ Карлово, Радомиръ и Копривщица и смѣсенитѣ педагогически училища въ Берковица, Горна-Орѣховица, Луковитъ, Неврокопъ, Орхание, Панагюрище и Севлиево, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

(Вж. приложение № 46, Т. II)

Преминаваме къмъ втората точка отъ дневния редъ — докладъ на прошектарната комисия.

Ще се докладва по списъкъ VIII пореденъ № 171.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Харизанъ Колевъ отъ с. Опака, Поповска околия, моли да му се опрости сумата 1.181 л., неправилно получена инвалидна пенсия. Той е билъ инвалидъ, обаче, неправилно е получилъ тази сума. Представилъ е нужното удостоверение и въ комисията решихме да му се опрости тази сума, която сега му се иска обратно.

Председателстваващъ д-ръ Б. Вазовъ: Който сж съгласни съ решението на комисията, да се опрости на Харизанъ Колевъ отъ с. Опака, Поповска околия, сумата 1.181 л., неправилно получена инвалидна пенсия, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по същия списъкъ пореденъ № 12.

Докладчикъ З. Кръстевъ (д. сг): Стоянъ Генчевъ Сербезовъ, отъ с. Рѣховитѣ, Севлиеvsка околия, е получавалъ пенсия вследствие смъртта на неговия синъ на бойното поле. Обаче, когато получавалъ тази пенсия, постигналъ общински служащъ. Не зналъ, че пенсията му трѣбва да се прекрати, представилъ пенсионната си книжка за завѣрка и държавниятъ бирникъ му изплащалъ пенсията. Въ последствие пенсионното отдѣление е изискала тази неправилно получена инвалидна пенсия на

сума 2.346-50 л. Понеже е крайно беден, подалъ е молба да му се опрости тази сума, и комисията намѣри за нужно да удовлетвори молбата му.

Председателствуващ д-ръ Б. Вазовъ: Които сж съгласни съ решението на комисията, да се опрости на Стоянъ Генчевъ Сербозовъ отъ с. Рѣховцитъ, Севлиевока околия, сумата 2.346-50 л. неправилно получена наследствена инвалидна пенсия, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сжкия списъкъ пореденъ № 68.

Докладчикъ 3. Кръстевъ (д. сг): Генчо Банчевъ Генчевъ, инвалидъ отъ Стара-Загора, е подалъ молба да му се опрости сумата 1.114 л. неправилно получена инвалидна пенсия. Той я е получавалъ като инвалидъ, но следъ това е билъ подложенъ на прегледъ отъ специална медицинска комисия, която е намалила неговата инвалидностъ и е билъ задълженъ да повърне обратно въпросната сума. Практиче преписката въ Министерството на финанситѣ, което отговори, че може да му се опрости тая сума и ние взехме решение да му се опрости.

Председателствуващ д-ръ Б. Вазовъ: Които сж съгласни съ решението на пропетарната комисия, да се опрости на Генчо Банчевъ Генчевъ отъ Стара-Загора сумата 1.114 л. неправилно получена инвалидна пенсия, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сжкия списъкъ пореденъ № 166.

Докладчикъ 3. Кръстевъ (д. сг): Георги Коевъ, жителъ на гр. Русе, е подалъ молба, съ която моли да му се опрости сумата 2.576 л., подлежаща на повръщане отъ заплатата му като воененъ следователъ. Презъ време на неговата служба, той е билъ командированъ и е получавалъ командировачни пари, обаче въ последствие Министерството на финанситѣ е счело, че той трѣбва да повърне тия командировачни пари и го е задължило да ги повърне. За това той е подалъ заявление и моли да му се опрости тази сума. Понеже има практика — много офицери по военното ведомство сж получавали командировачни пари и комисията после ги е опрощавала — и въ случая взехме решение да се опрости тази сума на Георги Коевъ.

Председателствуващ д-ръ Б. Вазовъ: Които сж съгласни съ решението на пропетарната комисия, да се опрости на Георги Коевъ отъ гр. Русе, сумата 2.576 л., подлежаща на повръщане отъ заплатата му като воененъ следователъ при Русенския воененъ съдъ, за месецитѣ май, юний и юлий 1924 г., моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ II пореденъ № 192.

Докладчикъ 3. Кръстевъ (д. сг): Иванъ Д. Кремиковъ отъ гр. Котелъ, инвалидъ съ рѣката, е подалъ заявление до Народното собрание, съ което моли да му се отпусне помощъ, за да си направи изкуствена рѣка. Комисията реши да му се отпусне помощъ въ размѣръ на 5.000 л.

Председателствуващ д-ръ Б. Вазовъ: Които сж съгласни съ решението на пропетарната комисия, да се отпусне на Иванъ Д. Кремиковъ, инвалидъ, запасенъ поручикъ, живущъ въ гр. Русе, еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 5.000 л., моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ XI пореденъ № 25.

Докладчикъ 3. Кръстевъ (д. сг): Атанасъ Захариевъ отъ София, запасенъ майоръ, инвалидъ, слѣлъ, е подалъ заявление, съ което моли да му се отпусне парична помощъ като компенсация за разходитѣ по лѣкуването му въ странство, понеже е заболѣлъ като офицеръ и остѣпялъ. Приложилъ е и документи, които говорятъ за неговото лошо материално положение. Комисията намѣри за необходимо да му отпусне държавна помощъ въ размѣръ на 15.000 л.

Председателствуващ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата народниятъ представителъ г. Кимонъ Георгиевъ.

К. Георгиевъ (д. сг): Г. г. народни представители! Въ редъ случаи отъ такова естество. Народното собрание се е показвало малко по-щедно. Има случаи, инвалиди се пълна слѣпота да сж получавали, като еднократна помощъ, срещу разходитѣ, които сж иживявали при лѣкуването си въ странство, суми отъ 40—50—60 хиляди лева. Тоя ин-

валидъ е помолилъ да му се отпусне отъ Народното собрание сжко такава сума, каквато е отпусната на неговни другари. Има документи къмъ самата преписка, отъ които се вижда, че е разходвалъ 5 хиляди лева златни за 3-месечно лѣкуване въ очната клиника на Ерцъ Херцогъ Карлъ Теодоръ. Тѣзи 5 хиляди лева златни се равняватъ сега на 150 хиляди, а срещу това сега му се отпускатъ нѣкакви 15.000 л. Това е единъ голѣмъ нещастникъ, който се мъчи да се приюти и пѣма съ какво да покрие малката кѣпачка, която е построилъ. Въ тоя случай азъ моля да бъдемъ малко по-щедри и да му отпуснемъ поне 30 хиляди лева.

Така че мого предложение е вмѣсто 15 хиляди лева да отпуснемъ поне 30 хиляди лева — сума, каквато е отпусната и на неговитѣ другари-инвалиди.

Х. Мирски (д): Въ молбата казано ли е каква сума иска?

Докладчикъ 3. Кръстевъ (д. сг): Въ молбата си той иска 50 хиляди лева.

Председателствуващ д-ръ Б. Вазовъ: Има предложение отъ народния представителъ г. Кимонъ Георгиевъ, вмѣсто 15 хиляди лева да се отпуснатъ 30.000 л. помощъ на Атанасъ Захариевъ, запасенъ майоръ, инвалидъ. Които приематъ тази поправка, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Които сж съгласни да се отпусне на Атанасъ Захариевъ, запасенъ майоръ, инвалидъ, отъ гр. София, еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 30.000 л., моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ X пореденъ № 6

Докладчикъ А. Додовъ (д. сг): Г. г. народни представители! Комитетътъ по постройката на желѣзнопътната линия Левски—Ловеч—Троянъ иска отъ Народното собрание да бжде освободенъ отъ заплащането на държавнитѣ такси и други бери за дървеня материалъ за траверси, който ще се отсѣче отъ държавната гора „Текето“. Преписката е била пратена въ Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти, и това последното не се съгласява да се отсѣкатъ траверситѣ безъ да се заплатятъ надлежитѣ такси на държавата. Обаче то е съгласно да се освободятъ отъ такси опадѣнитѣ, които пѣматъ значение за самата работа.

Комисията, като разгледа това заявление, намѣри, че се касае за една общеползна, тѣй да се каже, държавна работа — постройка на една желѣзнопътна линия, която ще обслужва пѣлата страна, и намѣри, че трѣбва да се разреши да се освободи този комитетъ отъ заплащането какви такси за дървеня маса, която ще отсѣче за траверси на сжщата линия. Азъ ви моля да одобрите това решение на комисията.

Председателствуващ д-ръ Б. Вазовъ: Които сж съгласни съ решението на пропетарната комисия, да се освободи комитетътъ за постройка на желѣзнопътната линия Левски—Ловеч—Троянъ отъ заплащане на всѣкакви такси за дървеня маса, която ще отсече за траверси на сжщата линия отъ държавната гора „Текето“, съгласно писмото № 6958 отъ 3 юний 1924 г., на Ловешкия лесничей, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва пореденъ № 7 по сжкия списъкъ.

Докладчикъ А. Додовъ (д. сг): Д-ръ Георги Караивановъ е билъ обложенъ за финансовата 1922/1923 г. съ 11.400 л. данѣкъ върху общия доходъ. Съ една молба до Народното собрание той иска тоя данѣкъ да му бжде намаленъ, като му се опрости една сума отъ 8.500 л. и да остане задълженъ съ данѣкъ върху общия доходъ за поменатата година само съ сумата 2.900 л.

Въ своята молба той излага, че е дошълъ въ София презъ 1922 г. и, при съществуващата жилищна криза, не е могълъ да наеме помещение, което да му позволи да упражни своята професия. Това обстоятелство не му позволило да развие своята професия, за да може да плати единъ такѣвъ голѣмъ данѣкъ отъ 11.400 л. Той, обаче, пропусналъ сроковетѣ, за да обжалва наложения му данѣкъ.

Преписката е била изпратена въ Министерството на финанситѣ и то следъ като е проучило въпроса е дало мнение, че действително д-ръ Георги Д. Караивановъ е билъ онеправданъ, като сж го обложили съ чрезмѣрно високъ данѣкъ.

П. Величков (с. д.): Колцина сж такива, г. докладчикът! Само той ли е?

Докладчик А. Додов (д. сг): Ето защо комисията, въз основа мнението на Финансовото министерство, реши да уважи молбата на просители, и аз моля Събранието да одобри нейното решение.

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Г. докладчикът! Азъ не мога да положа на гласуване това решение на прошетарната комисия. Практиката ни е такава. Всички тия въпроси ще се отнесат до финансовия министър, и той ще внесе отделни предложения за това.

Г. Т. Пъев (д. сг): Нѣма такава практика. Финансовият министър може да внесе предложение, за да се опростят несъбираемите данъци. Въ случая Финансовото министерство, следъ като е било освѣтлено по този въпрос, е чало своето съгласие. Пршетарната комисия о разгледама въпроса и го докладва.

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Събранието не може да се занимава съ това.

Г. Т. Пъев (д. сг): Какъ да не може?

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Г. г. народни представители! Случаят е следниятъ. Г. докладчикътъ съобщава, че единъ просителъ моли да му се намали данъка, съ който е обложенъ. Това не е отъ компетенцията на Народното събрание. Ако той е пропусналъ срока, никой не е виновенъ.

Докладчик А. Додов (д. сг): Министерството е констатирало неправдата и е дало съгласието си.

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Не може, това е единъ прецедентъ, поради който ние ще бъдемъ отрупени съ хиляди заявления. Въпросътъ се свежда до намаление на единъ данъкъ поради невъзможността да се заплати. Значи финансовият министъръ трѣбва да постави този случай въ съответния списъкъ.

Г. Т. Пъев (д. сг): Какъ можете да откажете правото на единъ гражданинъ да отправя молба до Народното събрание?

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Г. г. народни представители! Понеже г. Пъевъ възражава, азъ ви моля да се произнесете, дали практиката, която имаме, ще продължава и въ бъдеще, а именно: молби за опрощаване и намаляване на данъци тукъ не могатъ да се разглеждатъ, а тѣ трѣбва да бъдатъ внасяни съ особени предложения отъ финансовия министъръ. Това е по самият законъ.

Х. Мирски (д.): Има членъ въ конституцията, споредъ които всѣки български гражданинъ може да подава молби до Народното събрание. По силата на този членъ този гражданинъ се е отнасялъ до Народното събрание и, независимо отъ това, каква е неговата молба, ние трѣбва да я разгледаме.

И. Петров (д. сг): Г. г. народни представители! Действително ние усвоихме една такава практика, че молбитъ на всички несъстоятелни платци — хора, отъ които нѣма какво да се вземе — да се пращатъ въ Финансовото министерство, което ще изработи списъкъ и ще го внесе тукъ за одобрение отъ Народното събрание. Обаче конкретниятъ случай е другъ. Единъ лице е обложено неправилно съ данъкъ, и финансовитъ органи сж събрали данъка, а следъ една анкета се установява, че този данъкъ не е трѣбвало да бъде платенъ. Лицето има право да му бъде опростенъ този данъкъ. Това е единиятъ случай. Другиятъ случай е, когато лицето е несъстоятелно и иска да му се опрости данъка.

К. Кънчев (д. сг): Не е така.

И. Петров (д. сг): Ще Ви кажа — Лицето е обложено съ данъкъ занятию. Финансовитъ органи сж събрали данъка. Всички етапи при облагането сж били преминати. Въ последствие, обаче, се оказва, че лицето не е упражнявало това занятие, което се установява отъ анкетата. Това сж два различни случая. Единиятъ случай е когато имаме неправилно облагане съ данъка и вториятъ слу-

чай е, когато лицето е несъстоятелно. Ние сме се установили, че когато имаме случай съ несъстоятелни платци, въ такива случаи молбитъ да се изпращатъ до финансовия министъръ, който да състави списъкъ.

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Има думата народниятъ представителъ г. Никола Балтовъ.

Н. Балтов (д. сг): Случаятъ, за който говори г. Петровъ е отъ компетенцията на съдилищата. Ако едно лице докаже предъ съдилищата, че е неправилно обложенъ съ данъкъ, съдилищата ще осъди държавата да му повърне неправилно събраната сума. Ние, обаче, не можемъ да се занимаваме съ този въпросъ, защото не сме съдебна инстанция и не сме въ състояние да проверимъ вѣнчигъ данъци, както единъ съдъ може да ги провери. Ето защо азъ сжщо така заключавамъ, че не можемъ да се занимаваме съ този въпросъ.

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Г-да! Съ това ние бихме отменили единъ смещстващ законъ, което не сме компетентни да сторимъ.

Г. Т. Пъев (д. сг): Кой законъ?

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Законътъ, който предвижда срокове, въ които трѣбва да се обжалва извѣстенъ данъкъ.

Н. Пъдарев (д. сг): Много право.

Р. Василев (д. сг): Гласувайте.

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Не мога да го гласувамъ.

Г. Т. Пъев (д. сг): Това е решение на комисията и трѣбва да го гласувате.

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Г-да! Азъ ще сложя на гласуване принципалния въпросъ: дали Народното събрание може да разглежда подобни случаи . . .

Н. Пъдарев (д. сг): Да намалява данъци.

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: . . . съ хора, които, обложени съ данъкъ и пропуснали сроковетъ да обжалватъ, искатъ Народното събрание да имъ намали данъка. които приематъ, че можемъ да се занимаваме съ такива въпроси, моля, да вдигнатъ ръка. Меншество, Събранието не приема.

Нека това се знае за въ бъдеще отъ почитаемата прошетарна комисия.

Да се докладва пореденъ № 1 по списъкъ XI.

Докладчик А. Додов (д. сг): Г. г. народни представители! Христо Илиевъ отъ с. Басарбово, Русенско, е подалъ до Народното събрание едно заявление, съ което иска да му се опростятъ глоби наложени му въ различни моменти презъ време на бившия режимъ, за фиктивни, както казва той, нарушения на закона за трудовата поземелна собственост. Той е билъ тогава общински кметъ. Въ заявлението си излага, че целта е била, чрезъ тия глоби, да го заставятъ да напусне кметството, защото е билъ противенъ на тогавашната властваща политическа партия. Само по себе си това заявление, ако не бѣше подкрепено съ други констатации, не би дало право на комисията да поиска отъ васъ единъ вотъ за опрощаване на глоби, които възлизатъ на една сума отъ 3.600 л. Но къмъ преписката има констатации, които, наистина, могатъ да ни убедятъ, че тукъ се касае за едни глоби, наложени му по съображения, които азъ току-що изложихъ и които се изтъкватъ въ заявлението на просителя. Така, напр. бившата комисия по трудовата поземелна собственост въ с. Басарбово, която е налагала глобитъ на кметъ на селото Христо Илиевъ, съ едно заявление, което е подала до окръжния управителъ и полициано отъ двама тужи членове на тая комисия: Д. Г. Даскаловъ и Бончо Николовъ, подчертава обстоятелството, че комисията по давлението отгоре е наложила тѣзи глоби, за да може да накара този кметъ да си подаде оставката и моли окръжния управителъ да се застъпи, за да бъдатъ опростени на кмета глобитъ. Нѣма защо да ви чета самото заявление, въ което се излагатъ съображенията, които вече ви докладвахъ. Независимо отъ това и Басарбовската общинска

комисия по трудовата поземелна собственост се е занимавала с този въпрос и като е констатирала, тия обстоятелства е взела решение да се анулират всичките съставени актове и постановления от бившата трудова комисия, съ които се налага общо 3.600 л. глоба на кмета Христо Илиевъ, който въ нищо не е виновен. Тъзи глоби сж били наложени по партизански съображения. Въ пунктъ втори от решението на тази комисия се постановява да се замоли окръжната трудова комисия да отмени неправилно и незаконно наложената глоба.

При тия факти, тъй както сж изложени въ тия две констатации, приложени къмъ заявлението, комисията намъри, че глобитъ, които въ онова време сж наложени на Христо Илиевъ сж, действително, неправилно наложени и взе решение да бъдат отменени по законодателенъ редъ, защото тъ сж влзали въ законна сила и само Народното събрание е властно да ги опрости.

Ето защо азъ, отъ името на комисията, ви моля да се съгласите съ нейното решение.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Г. г. народни представители! Тукъ се иска опрощаване на наказание — на глоби.

И. Петровъ (д. сг): Ние сме опрощавали толкова много глоби, особено по закона за горитъ. Това не е нѣщо ново за насъ.

Х. Мирски (д): По закона, ако не може да плати глобата, той трѣбва да се накаже съ запряме. Това е наказанието.

Х. Манафовъ (д. сг): Ако, изобщо, може да се опрощаватъ глоби, само Народното събрание може да стори това.

Х. Мирски (д): Той е състоятеленъ човѣкъ — председателъ на Русенската окръжна постоянна комисия.

Докладчикъ А. Додовъ (д. сг): Съображението на г. Мирски, че просителътъ билъ състоятеленъ човѣкъ е свършено несъстоятелно. Шомъ една глоба е наложена неправилно, партизански, очевидно е, че само Народното събрание може да я опрости.

Х. Мирски (д): Може да опрощава, но не да откънява.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата народниятъ представителъ г. Никола Балтовъ.

Н. Балтовъ (д. сг): Тукъ не трѣбва да се смѣсватъ понятията. Ние не можемъ да откъняваме една глоба, защото не сме съдъ, не сме по-висока съдебна инстанция, за да откънимъ присѣда на по-доленъ съдъ, като се убедимъ, че тя е неправилно издадена. Ние можемъ само да опрощаваме, да извършваме единъ актъ на милостъ, и то ако просителътъ е беденъ.

Докладчикъ А. Додовъ (д. сг): Това именно се иска.

Н. Балтовъ (д. сг): Но понеже се установява, че лицето е председателъ на постоянна комисия, следователно не е голѣмъ беднякъ, на който трѣбва да се опрости глобата — защото отъ такъвъ беднякъ глобата и безъ това е несъбираема и лицето ще иде да лежи въ затвора, за да бъде само хранено отъ държавата — ние нѣмаме никакви основания да опростимъ тази глоба. Трѣбва къмъ прописката да има данни, че просителътъ е действително беденъ и не може да плати глобата. А когато имаме данни че той не е беденъ, а е на държавна служба и е състоятеленъ и ще може да плати глобата, нѣма защо да му я опрощаваме. Колко е глобата?

Докладчикъ А. Додовъ (д. сг): 3.600 л.

Н. Балтовъ (д. сг): Да я плати.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Ще положимъ на гласуване решението на комисията. Който одобряватъ решението на прощешката комисия да се опрости на Христо Илиевъ отъ с. Васарбово, Русенска околия, наложена му по нарушение закона за трудовата поземелна собственост глоба по известия № № 3448, 3447, 888, 889, 890, 891/1923 г. на I Русенски държавенъ бирникъ по изпъл-

нителния дѣла, моля, да вдигнатъ рѣка. Меншество, Събранието не приема.

Ще се докладва пореденъ № 2 по сжщия списъкъ.

Докладчикъ А. Додовъ (д. сг): Г. г. народни представители! Пелагия А. Гранитска, пенсионерка, живуща въ София, на която съ указъ № 388 отъ 18 априлъ 1879 г. е била отпусната народна пенсия отъ 60 л. месечно, съ молба до Народното събрание е поискала да ѝ се увеличи пенсията.

Просителката е една много възрастна стара жена, и следователно е къмъ края на своя животъ. Тя получавала пенсия за заслугитъ на своя мъжъ Анастасъ П. Гранитски, родомъ отъ Котелъ, който до освобождението е взелъ участие въ българското възраждане, като е написалъ редъ книги, за които намираме отзивъ в книгата на д-ръ М. Русевъ „Исторически прегледъ на медицинската частъ и медицинската книжнина въ България“. Книгитъ, които е написалъ, засѣгатъ разни отрасли: медицина, теология, белетристика, търговия, философия, лингвистика и т. н.

Комисията намъри, че това искане на Пелагия Гранитска е много основателно — защото тази мизерна пенсия, която ѝ е дадена отъ Народното събрание, 60 л. месечно, днесъ, както знаете, се равняватъ на нищо — и увеличи пенсията ѝ отъ 60 л. на 300 л. месечно. Азъ ви моля да одобрите това нейно решение. И тази сума отъ 300 л. месечно е малка, но предъ видъ на това, че г-жа Пелагия Гранитска е самичка, вѣрвамъ, че ще ѝ бъдатъ достатъчни.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Който сж съгласни съ решението на комисията да се увеличи народната пенсия на Пелагия Гранитска отъ гр. София, на 300 л. месечно, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Има думата докладчикътъ г. Христо Манафовъ. Ще се докладва по списъкъ X № 157.

Докладчикъ Х. Манафовъ (д. сг): Подадено е заявление до Народното събрание отъ Пауна п. Йорданова, отъ с. Самоводене, Търновска околия, която е получавала наследствена инвалидна пенсия за убития ѝ синъ капитанъ Димитъръ п. Йордановъ. Въ последствие пенсията ѝ е била отнета. Тя иска да ѝ бъде опростена сумата 4.832 л., която неправилно е получила следъ отнемането ѝ на тази наследствена инвалидна пенсия за годинитъ 1922 и 1923.

Комисията, възъ основа на своята практика и практиката, усвоена отъ Народното събрание, намъри, че тази сума може да бъде опростена и затова реши да ѝ бъде опростена.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Който сж съгласни съ решението на комисията да се опрости на Пауна п. Йорданова отъ с. Самоводене, Търновска околия, сумата 4.832 л. неправилно получена наследствена инвалидна пенсия, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по списъкъ X № 158.

Докладчикъ Х. Манафовъ: Наследницитъ на покойния Никола Къневъ, отъ гр. Варна, сж подали заявление до Народното събрание, съ което молятъ да имъ бъде опростенъ дългътъ върху общия доходъ, наложенъ на покойния имъ наследодателъ за годинитъ 1921/1922 и 1922/1923 въ опаси частъ, въ която той е обложенъ за упражняването отъ него занятие адвокатство.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Нѣма г. министърътъ на финанситъ.

Докладчикъ Х. Манафовъ (д. сг): Тѣ молятъ за опрощаването на дълъга: г. председателю, не молятъ нито за намалението му, нито за откъняването му.

З. Кръстевъ (д. сг): Има писмо отъ Министерството на финанситъ, съ което се съобщава, че може да се опрощаватъ такива данъци, понеже нѣма възможностъ въ министерството да направятъ нужнитъ актове. Две години ние чакаме да се съставятъ актове за несъстоятелнитъ длъжници къмъ държавата, но и досега нѣмаме никакви актове.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има решение на Народното събрание, такива прошения да се изпращатъ на министъра на финанситъ и той ще внесе въ Народното събрание списъкъ на несъстоятелнитъ длъжници, следъ като направи провѣрката.

Х. Мирски (д): Е, да, но тогава министърът на финансите трябва да се задължи да представи този списък. Две години минаха и той никакъв списък не е представил.

З. Кръстев (д. сг): Министърът на финансите съобщава, че може да се опрощават данъци и сега тук.

Докладчик Х. Манафов (д. сг): По последните преписки, които са изпратени във Финансовото министерство, финансовият министър почти на всички е отговорил. Но един дава съгласието си да бъдат опростени данъците, а за други не дава съгласието си.

Х. Мирски (д): Щом има такова нещо, тъй замества списъка.

Докладчик Х. Манафов (д. сг): Да, това замества списъка. И по единично Народното събрание може да опрощава данъци, както и общо може да опрощава.

Случаят е следният. Наследниците на покойния Никола Кънев заявяват, че за този период от време, когато той е бил обложен с този данък върху адвокатство, той е бил народен представител и е бил лишен от правото да упражнява занятието си адвокатство. За този период от време той е обложен с данък върху адвокатство.

А. Урумов (д. сг): Съ колко лева?

Докладчик Х. Манафов (д. сг): За 1921/1922 г. той е обложен с основен данък 1.606 л. върху адвокатство само, независимо от другия данък върху общия доход, а за 1922/1923 г. той е бил обложен с основен данък пак върху адвокатство от 2.803 л. Във това време, както ви казах, той е бил народен представител и не е могъл да упражнява своето занятие.

А. Урумов (д. сг): През дружбашко време?

Докладчик Х. Манафов (д. сг): Да, през дружбашко време. Въпреки това, дружбашкото управление го е обложило с данък.

От удостоверение на общината, което наследниците на покойния са представили, се вижда, какво покойният Никола Кънев им е оставил само една къща и лозе от 5 декара и 9 ара. Независимо от това, тѣ са представили едно решение на жилищния съд в гр. Варна, от което се вижда, че тѣ са били признати за бедни домопритежатели, съгласно чл. чл. 13 и 14 от закона за облекчение на жилищната криза, и къщата им е била освободена от тежестите на този закон.

По всички тѣзи съображения, комисията намѣри, че този данък, що се отнася до размѣра, опредѣлен върху занятието адвокатство, може да се опрости — основният данък, заедно с върхните, които се налагат върху него.

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Има ли писмо от министъра на финансите?

Докладчик Х. Манафов (д. сг): Писмо от министъра на финансите има в миналата преписка, а тази преписка е нова. Във миналата преписка финансовият министър не се съгласяваше да бъде опростен този данък, понеже от данъците, които му бѣха дадени от Варненската община, се виждаше, че наследодателят оставил едно лозе от 59 декара. Сега, обаче, се оказва, че тѣзи данни не са вѣрни. От удостоверението, което се представя сега, се вижда, че той има лозе не от 59 декара, а от 5 декара и 9 ара.

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Има ли друго писмо от министъра на финансите?

Докладчик Х. Манафов (д. сг): Няма друго писмо.

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Тогава трябва да се изпрати преписката на финансовия министър.

Н. Балтов (д. сг): Нека се гласува решението на комисията, г. председателю!

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Съжалявам, че не мога да го гласувам. Аз достатъчно уважавам

памятта на покойния Кънев. Той бѣше мой предшественик и човѣкъ на закона. Ако финансовият министър каже, че може да се гласува, ще го гласувам веднага.

Докладчик Х. Манафов (д. сг): Тук се касае за едно неправилно облагане с данък едно лице, което, бидейки народен представител, не е могло да упражнява занятието си адвокатство и при все това е било обложено с данък.

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Докладвайте следващото заявление.

А. Урумов (д. сг): Нека се гласува! Какво ще си играем на орѣхи! Вѣрно е, че Кънев бѣше народен представител. Що за бюрократизъм — непременно с писмо от министъра на финансите да става опрощаване на данъци!

Министър-председател А. Ц. Цанков: Нека се гласува.

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Не може така. Аз имам всички симпатии към г. Кънев, но така не мога да действувам.

Има думата г. Никола Балтов.

Н. Балтов (д. сг): Аз искам думата по заявлението на наследниците на Никола Кънев. Наистина, усвоена е практиката, што таква заявления, съ които се иска опрощаването на данък, да минават през Министерството на финансите. Но защо? За да може Народното събрание, като чуе мнението на финансовия министър, да бъде въ пълно знание на въпроса. Министерството на финансите ще има да провери данните към преписката и да осветли Народното събрание дали действително лицето, което иска опрощаването на данъка, е бедно и заслужава да му бъде опростен този данък, или не е бедно. Това е за общитѣ случаи. Но когато имаме един конкретен случай, при който Народното събрание може да има тѣзи сведения и да бъде сигурно, че данъкът е несъбираем, че данъкоплатецът е беден, то може да си позволи да опрости този данък, без да събира сведения от Финансовото министерство. Нека добре да се разбере, че министърът на финансите не е властен да каже, че Народното събрание не трябва да опрости или трябва да опрости един данък. Той дава само едно осветление, тъй да се каже, на Народното събрание, а последното, когато се произнася тук по прошенията, упражнява своята суверенна воля и то дава или не дава своето съгласие, независимо от това, какво е мнението на съответния министър или на цялия министерски кабинет.

Дори правилното е, че министрите могат да отсъствуват въ момента, когато се разглеждат прошения.

Ето защо мнението на финансовия министър не ангажира въ нищо Събранието. И понеже случаят е такъв, че всички ние познаваме бившия подпредседател на Камарата Кънев — поне по името го знаем — дългогодишен обществен деец и пр., знае се материалното състояние на неговитѣ наследници, . . .

А. Урумов (д. сг): Не само това. Той е обложен с данък за време, когато не е упражнявал адвокатството си, защото знаете, че през този период бѣше народен представител.

Н. Балтов (д. сг): . . . знаем и грѣшката въ сведенията за неговото състояние — че лозето, което прилежава, не е от 50 декара, а от 5 декара и 9 ара, знаем по-нататък, че той е обложен с данък за време, през което не е упражнявал своето адвокатско занятие — поради всичко това, аз ходатайствувам, што Народното събрание, без да изпраща преписката въ Министерството на финансите, да гласува за одобрение решението на комисията.

Председателстващ д-ръ Б. Вазов: Г. г. народни представители! Понеже г. министър-председателът от името на правителството заяви, че е съгласен да се гласува, ще положа на гласуване решението на комисията.

Който приемат решението на комисията въ смисъл, че се опрощават на наследниците на покойния Никола Д. Кънев, от гр. Варна, данъците върху общия доход на сѣция за 1921/1922 и 1922/1923 г., моля, да вдигнат ръка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣция списък X № 150.

Докладчикъ Х. Манатовъ (д. ст): Постъпила е молба отъ Евдокия Вакъвчиева, отъ гр. София. Нейниятъ съпругъ, покойниятъ майоръ Симеонъ Н. Вакъвчиевъ, който презъ 1912 г. е билъ предприемачъ на посето Ямболъ—Казлъгъ—Агачъ и пр., поради обявяване на войната е тръбвало да се яви въ редоветъ на армията и не е ималъ възможностъ да вдигне своя инвентаръ отъ това шосе и да ликвидира своето предприятие по начинъ, што да запази своитъ материални интереси, каквито сж съществували тамъ. Презъ 1913 г., при бунта въ Българщинъ, той е билъ убитъ отъ разбунтувалитъ се войници по единъ най-звѣрски начинъ — били сж извадени златнитъ му зъби. Следъ войната не е имало кой да може да хване смѣткитъ на бившето предприятие, вследствие на което неговитъ наследници отъ онова добро положение, съ къща, която сж имали въ гр. София, сж изпаднали въ едно крайно нещастно бедно положение.

Вдовицата Евдокия Вакъвчиева, заедно съ наследниците на покойния майоръ, молятъ Народното събрание да имъ бждатъ отпуснати отъ държавнитъ трудови стопанства 20 куб. м. дървенъ строителенъ материалъ — греди, дъски и летви — 40.000 тухли и 2.000 марсилски керемиди, както и една парична помощъ, за да могатъ да съградятъ онази къща, която тѣ сж изпуснали благодарение на така нещастно случилитъ се обстоятелства въ това семейство.

Министърътъ на общественитъ сгради, на когото е било изпратено заявлението, отговаря, че е съгласенъ да бждатъ отпуснати исканитъ материали, съ изключение на марсилскитъ керемиди, каквито държавнитъ трудови стопанства нѣматъ на разположение.

Комисията се съгласи съ това мнение на министра на общественитъ сгради и ходатайствува предъ Народното събрание да бждатъ отпуснати тия материали на семейството на Евдокия Вакъвчиева.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които сж съгласни съ решението на комисията да се отпусне даромъ на Евдокия Вакъвчиева, отъ гр. София, отъ държавнитъ трудови стопанства 20 куб. м. дървенъ строителенъ материалъ (греди, дъски и летви) и 40.000 тухли за построяване жилище, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събраниято приема.

Има думата докладчикътъ г. Георги Шивачевъ.
Ще се докладва по списъкъ IX № 52.

Докладчикъ Г. Шивачевъ (р): Г. г. народни представители! Наследниците на покойния Стойчо Дѣлевъ, бившъ директоръ на копринарското училище въ гр. Враца, сж подали заявление до Народното събрание, съ което искатъ една помощъ въ размѣръ на 31.800 л., затова защото презъ 1913 г., при нахлуването на ромънскитъ войски въ Враца, последнитъ навлѣзли въ копринарското училище като въ държавно здание и мислейки, че всички вещи, които се намиратъ въ това училище, сж държавни, ограбили ги. Обаче въ училището е живѣлъ директорътъ и, заедно съ държавнитъ вещи, била разграбена отъ ромънскитъ войски и цѣлата покъщина на неговото семейство, тогава когато той въ това време е билъ въ редоветъ на войската, а семейството му не се е намирало въ държавното здание — то е било въ града.

Своевременно наследниците на покойния сж поискали съ заявление чрезъ окръжния управителъ отъ ромънскитъ власти да имъ се заплатятъ тѣзи вреди, нанесени имъ отъ ромънскитъ войски. Отъ сжитъ е било подадено заявление и до Министерството на вътрешнитъ работи, съ копие до Министерството на земледѣлнето, за сжщата целъ, обаче тѣзи молби не сж били удовлетворени.

Днесъ тѣ сезиратъ Народното събрание съ такава една молба и комисията, следъ като разгледа тѣхното материално положение, а така сжщо и причинитъ за тѣзи щети, намѣри за необходимо да удовлетвори молбата на наследниците на Стойчо Дѣлевъ за помощъ въ размѣръ на 31.800 л.

Въ това време, обаче, когато списъкътъ бѣше напечатанъ, вдовицата на Стойчо Дѣлевъ е подала друго заявление, съ което повдига въпросъ, че комисията погрѣшно е оценила вредитъ и загубитъ ѝ, затова защото сумата, която е поискала тя, отъ 31.800 л., е била предвидена за годината 1913 и сега иска да бжде увеличена тази сума въ такъвъ размѣръ, какъвто Народното събрание намѣри за добре. Комисията остана на първото си решение, а именно толкова, колкото тя е искала — 31.800 л.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата народниятъ представителъ г. Димитъръ Мишайковъ.

Д. Мишайковъ (д. ст): Г. г. народни представители! Отъ доклада на г. докладчика на пропетарната комисия видя разбрахте, че г-жа Дѣлева, вдовица на бившия директоръ на копринарското училище въ гр. Враца, е подала второ заявление, съ което моли да се повиши оценката на онѣзи предмети и имоти, които сж били разграбени отъ ромънцитъ презъ време на окупацията въ онази край.

Азъ вземахъ думата, за да помоля почитаеми тѣ народни представители, да се съгласятъ да се увеличи сумата, която ще се плати на г-жа Дѣлева, като имамъ предъ видъ извънредно бедственото положение на семейството — то е въ много лошо положение — г като имамъ така сжщо предъ видъ, че тази сума, която е определена комисията, е извънредно ниска, за да може да покрие поне една частъ отъ щетитъ, които това семейство е претърпяло чрезъ загубата на тѣзи имоти. Оценката, г. г. народни представители, е правена споредъ ценитъ въ 1913 г., а видя много добре знаете прѣмѣнитъ, които настѣпиха въ ценитъ оттогава досега. И сега тази сума, която комисията предлага да ѝ се отпусне, едва ли би стигнала, за да покрие стойността само на пианото, което е било ограбено въ онова време.

Азъ моля почитаемото Народно събрание да се съгласи, што тази сума да бжде увеличена поне на 50.000 л.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има предложение отъ народния представителъ г. Димитъръ Милчайковъ да се поправи решението на комисията, въ смисълъ, вмѣсто 31.800 л., да се отпуснатъ 50.000 л. Които приематъ тази поправка, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събраниято приема.

Които приематъ да се отпусне на наследниците на покойния Стойчо Дѣлевъ, бившъ директоръ на копринарското училище въ гр. Враца, сумата 50.000 л. помощъ за разграбенитъ имъ вещи отъ ромънскитъ войски презъ 1913 г., моля да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събраниято приема.

Ще се докладва по списъкъ X, № 190.

Докладчикъ Г. Шивачевъ (р): Сотиръ Тимовъ, жителъ на с. Горно-Ромънци, Трънска околия, е поискалъ отъ Народното събрание една помощъ за тритъ живи и досега деца-близначета, които неговата жена родила.

Комисията, като взема предъ видъ, че просителътъ е крайно беденъ — има само 9 декара земя, а освенъ тѣзи три деца има и други петъ — удовлетвори молбата му въ размѣръ по 5.000 л. на всѣко дете-близначе или всичко 15.000 л.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които сж съгласни да се отпуснатъ на Сотиръ Тимовъ отъ с. Горно-Ромънци, Трънска околия, еднократна държавна помощъ въ размѣръ 15.000 л., моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събраниято приема.

Ще се докладва по сжщия списъкъ X пореденъ № 191.

Докладчикъ Г. Шивачевъ (р): Възъ основа на министерското постановление № 32, отъ 16 мартъ 1915 г., отъ ежегодното производство на солъ отъ анхиялскитъ солници се е удържалъ единъ процентъ отъ 16%, съ който се е образувалъ фондъ „Анхиялски солници“ за укрѣпяване брѣга и за поправка на солницитъ въ случай че тѣ бждатъ повредени отъ морскитъ вълни. Досега този фондъ е нарастналъ на около 10 милиона лева и се управлява отъ Главната дирекция на желѣзницитъ и пристанищата. Презъ 1923 г., вследствие на вълнитъ, солницитъ били залети и станали негодни за произвеждане на солъ. Поискана е била отъ Министерството на желѣзницитъ — Главна дирекция на желѣзницитъ и пристанищата — помоща на Бургазкото пристанище, за да бждатъ изчистени солницитъ. Дирекцията на желѣзницитъ и пристанищата отпусна помоща на Бургазкото пристанище, солницитъ биватъ изчистени и благодарение на туй презъ сжщия периодъ на производство — презъ 1923 г. — въ фонда сж постѣпили отъ проценти близо 2 милиона лева.

Впоследствие, обаче, Дирекцията на желѣзницитъ и пристанищата иска отъ това солопроизводителско кооперативно дружество сумата 35.385 л. — такава за помоща, разносена за превоза ѝ отъ Бургазъ до Анхияло, заедно съ лихвитъ 10%.

Солопроизводителното кооперативно дружество „Анхиялски солници“ моли Народното събрание да му се опрости тази сума, първо, затова защото, преди всичко, фонда, който е образуванъ отъ одръжани върху произ-

водството на тия солници, има за целъ отъ една страна укрѣпяването на брѣга, а отъ друга страна поправянето на самитѣ солници въ случай че тѣ бѣдатъ повредени отъ морскитѣ вълни и, второ, затова, защото фондѣтъ се намира при Главната дирекция на желѣзницитѣ и пристанищата и се управлява отъ нея.

Комисията като взема предъ видъ всички тѣзи мотиви и съображения, които изтъква солопроизводителното кооперативно дружество „Анхилски солници“ и, отъ друга страна, че действително благодарение на услугата отъ страна на Главната дирекция на желѣзницитѣ и пристанищата, съ отпускането на помпата, гѣ били поправени повреденитѣ презъ този периодъ на производство солници и че благодарение на тази поправка фонда се е увеличилъ съ 2 милиона лева, реши да се опрости на солопроизводителното кооперативно дружество „Анхилски солници“ сумата 35,385 л. съ лихвитѣ — такси за помпата, разноси за превоза ѝ — които се искатъ отъ Главната дирекция на желѣзницитѣ и пристанищата, и да мине тази сума за смѣтка на фонда „Анхилски солници“.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които сѣ съгласни съ решението на комисията, да се опрости на Българското солопроизводително кооперативно дружество „Анхилски солници“, въ гр. Анхило, сумата 35,385 л. съ лихвитѣ — такси за отпуснатата помпа на сѣщата кооперация отъ управлението на Бургаското пристанище презъ 1923 г. — която сума да мине за смѣтка на фонда „Анхилски солници“, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ X пореденъ № 192.

Докладчикъ Г. Шивачевъ (р): Постъпила е молба отъ Илия Ил. Петровъ, отъ гр. Пльвенъ, съ която иска да му се опрости неправилно получената отъ него инвалидна пенсия за времето отъ 24 юлнй 1922 г. до 31 декемврий 1923 г., въ размѣръ 2,482 л. затуй, защото той не се е съобразилъ съ едно окръжно на Финансовото министерство, съгласно което е трѣбвало да иска на нова смѣтка да бѣде преосвидетелствуванъ. И понеже е пропусналъ срока за преосвидетелствуване, той е изгубилъ и правото си да получава инвалидна пенсия.

Той моли, както казахъ, да му се опрости неправилно получената отъ него инвалидна пенсия въ размѣръ 2,482 л.

Комисията намѣри за уважително неговото искане и удовлетвори молбата му.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които сѣ съгласни съ решението на комисията, да се опрости на Илия Ил. Петровъ, отъ гр. Пльвенъ, сумата 2,482 л., неправилно получена инвалидна пенсия, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ X пореденъ № 160.

Има думата докладчикътъ г. Владиславъ Мариновъ.

Докладчикъ В. Мариновъ (с. д): Постъпила е молба отъ Констанца П. Кисимова — Войникова, жена на покойния Добри Войникова, а следъ неговата смъртъ, жена на покойния Пандели Кисимовъ.

Просителката получава пенсия 49-55 л. и впоследствие съ добавчнитѣ възнаградженя пенсията ѝ се увеличава на 275 л. месечно. Имала една къща, която продала презъ 1910 г. — други имоти нѣма. Моли Народното събрание да ѝ отпусне една народна пенсия.

Пропетарната комисия ѝ съобщи да представи доказателства, че действително покойнитѣ ѝ мъже сѣ заслужили съ нѣщо на България.

Да разправямъ за заслугитѣ на покойния Войниковъ считамъ, че нѣма нужда, защото всеки го познава, а по се отнася за покойния Кисимовъ, просителката представя неговитѣ исторически работи, нѣколко тома, и списанието „Българска сбирка“, въ което се изтъкватъ неговитѣ заслуги за духовното и политическото ни освободение.

Министерството на финанситѣ дава мнение, че предлага на Народното събрание да се произнесе, да се отпусне ли или не на Констанца П. Кисимова — Войникова народна пенсия.

Пропетарната комисия реши да ѝ се отпусне народна пенсия въ размѣръ 800 л. месечно и моли Народното събрание да приеме това решение на комисията.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които сѣ съгласни съ решението на комисията, да се отпусне на

Констанца П. Кисимова — Войникова, отъ гр. София, народна пенсия въ размѣръ 800 л. месечно, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ X пореденъ № 162.

Докладчикъ В. Мариновъ (с. д): Постъпила е молба отъ Ценка Т. Манчева, отъ гр. София. Мажътъ ѝ билъ убитъ при една желѣзопътна катастрофа, между Церово и Лакатникъ, презъ 1922 г.

Понеже презъ това време не се даваше обезщетение на убиты желѣзничари при катастрофа, тя моли сѣга Народното събрание да ѝ отпусне 50 хиляди лева помощъ, каквато се отпуска сѣга съ законъ на семействата на всички желѣзничари убиты при катастрофа.

Просителката представя удостоверение отъ гарата, че мажътъ ѝ билъ честенъ служителъ; представя удостоверение отъ Софийския окръженъ съдъ, че по углавното дѣло заведено по тая желѣзопътна катастрофа той не билъ виновенъ, а билъ виновенъ другъ желѣзничаръ; представя и удостоверение отъ Софийското градско общинско управление, че е бедна.

Комисията опредѣли да ѝ се отпусне еднократна държавна помощъ въ размѣръ 50,000 л., като обезщетение, каквото получаватъ семействата на всички желѣзничари, убиты при нѣкоя желѣзопътна катастрофа, и моли Народното събрание да приеме това решение на комисията.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които сѣ съгласни съ решението на комисията, да се отпусне на Ценка Т. Манчева, отъ гр. София, еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 50,000 л., моля, да вдигнатъ рѣка...

Х. Мирски (д): Само съпругата ли е останала? Деца нѣма ли?

Докладчикъ В. Мариновъ (с. д): Има и деца.

Х. Мирски (д): Тогава да се каже, че помощта се отпуца не само лично на нея, но и на децата.

Докладчикъ В. Мариновъ (с. д): Добре.

А. Сталийски (д. ст): Да се каже: и на наследницитѣ.

Х. Мирски (д): Да, и на наследницитѣ.

Докладчикъ В. Мариновъ (с. д): Съгласенъ съмъ.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Тогава решението ще бѣде така: отпуца се на наследницитѣ на покойния желѣзничаръ Тодоръ Манчевъ, отъ гр. София, еднократна държавна помощъ въ размѣръ 50,000 л. Които сѣ съгласни съ така поправеното решение, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ X пореденъ № 12. Има думата докладчикътъ г. Михаилъ Донсузовъ.

Докладчикъ М. Донсузовъ (с. д): На запасния полковникъ Димитъръ Аламанчевъ, като председателъ на Моравския военно-полевъ съдъ, презъ време на войната сѣ били давани по 2 л. дневни, както на всички офицери тогава, и е получилъ сумата 1,204 л. Впоследствие, обаче, сѣ му поискали да върне тази сума, като неправилно получена.

Народното събрание въ XIII-то си заседание, държано на 1 мартъ 1924 г., реши на всички, които има да връщатъ такива суми, да имъ се опростятъ.

А. Сталийски (д. ст): И въ други заседания сѣ се вземали такива решения.

Докладчикъ М. Донсузовъ (с. д): Да. — Комисията реши: да се опрости на Димитъръ Аламанчевъ тази сума, и моли Народното събрание да се съгласи съ решението на комисията.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които сѣ съгласни съ решението на комисията, да се опрости на Димитъръ Аламанчевъ, отъ гр. София, сумата 1,204 л., подлежащи на връщане дневни пари, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ X пореденъ № 13.

Докладчикъ М. Донсузовъ (с. д): Постъпила е молба отъ госпожата на покойния Тома Бърджиевъ, Стоянка Т.

Кърджиева, съ която моли да ѝ се отпусне народна пенсия за заслуги къмъ отечеството на покойния ѝ мъжъ.

Тома Кърджиевъ е единъ отъ дейците за нашето освобождение. Просителката е представила документи отъ Стоянъ Займовъ и Михаилъ Сарафовъ, отъ които се вижда, че покойниятъ ѝ съпругъ, Тома Кърджиевъ, е участвувалъ въ всички български движения отъ 1875, 1876 и 1877 г.; участвувалъ е и въ Освободителната война, за което има документи отъ руския генералентъ штабъ.

Комисията иска сведения отъ Министерството на народното просвѣщение, дали наистина покойниятъ Тома Кърджиевъ има такива заслуги. Г. министерството на народното просвѣщение е поискалъ сведения отъ окръжната училищна инспекция въ гр. Русе и дава мнение Народното събрание да помогне на вдовината на покойния Тома Кърджиевъ, макаръ последниятъ да не е ималъ такива особени заслуги по освобождението на България.

Комисията като взе предъ видъ, че Тома Кърджиевъ наистина е участвувалъ въ редъ движения за нашето освобождение — той е билъ доста време учителъ, билъ е и въ Русенския революционенъ комитетъ тогава — че съпругата му е много бедна, има при себе си една сестра, която издържа, има само една къща, отъ която получава 200 л. на месечно, реши да ѝ се отпусне еднократна помощъ въ размѣръ 15.000 л., а не пенсия, и азъ моля Народното събрание да се съгласи съ решението на комисията.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които сж съгласни съ решението на комисията, да се отпусне на Стоянка Тома Кърджиева, отъ гр. Русе, съпруга на покойния Тома Кърджиевъ, еднократна държавна помощъ въ размѣръ 15.000 л., моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство. Събранието приема.

Ще се докладва по сжщия списъкъ X пореденъ № 18.

Докладчикъ М. Донсузовъ (с. д): Постъпило е заявление отъ Мария Ив. Лютвиева, родомъ отъ гр. Прилепъ, Македония, съ която моли да ѝ се увеличи народната пенсия.

Народното събрание въ XXXVII-то си заседание, държано на 26 юний 1920 г., ѝ е отпуснало народна пенсия 150 л. месечно. При ревизията на народнитъ пенсии презъ миналата година, комисията остави сжщата ѝ пенсия. Сега моли да се увеличи пенсията ѝ.

Министерството на финанситъ, запитано, отговори, че е съгласно да се увеличи пенсията ѝ на 300 л. месечно. Комисията реши да се увеличи пенсията ѝ отъ 150 л. на 300 л. месечно, и моля Народното събрание да се съгласи съ решението на комисията.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които сж съгласни съ решението на комисията, да се увеличи народната пенсия на Мария Ив. Лютвиева, отъ гр. Прилепъ, живуща въ София, отъ 150 л. на 300 л. месечно, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство. Събранието приема.

Ще се докладва по сжщия списъкъ XI пореденъ № 3.

Докладчикъ М. Донсузовъ (с. д): Постъпило е заявление отъ жителитъ на с. Абди-кьой, Староорѣховска община, Варненска околия, съ което искатъ да имъ се отстъпи безстопанствената джамия за училище. Въ това село, състояще се отъ 22 къщи, построени въ гората, има една джамия, която сега служи за училище. Понеже джамията е държавенъ имотъ — записана е въ книгитъ на отдѣлението за държавнитъ имоти — жителитъ на селото молятъ да имъ се подари за училище.

Министерството на земледѣлието и държавнитъ имоти съ едно доста дълго писмо дава мнение: предъ видъ на туй, че жителитъ на това село сж много бедни и джамията е записана въ отдѣлението за държавнитъ имоти и при това е на събаряне, да се подари на селото за училище.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които сж съгласни съ решението на комисията, да се отстъпи безплатно на жителитъ на с. Абди-кьой, Староорѣховска община, Варненска околия, бившата джамия въ сжщото село, заедно съ мѣстото ѝ, за да имъ послужатъ за училищно помѣщение, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство. Събранието приема.

Ще се докладва по сжщия списъкъ XI пореденъ № 7.

Докладчикъ М. Донсузовъ (с. д): Постъпило е заявление отъ Ибишъ А. Кастарлаковъ, отъ гр. Плевенъ, съ което моли да му се върне неправилно събрания му въ

повече данъкъ върху печалбитъ презъ войната. Той е билъ обложенъ съ 33.859.20 л. данъкъ, обаче, споредъ закона, трѣбвало да плати по-малко — 21.815.80 л. Той е далъ заявления и е обжалвалъ данъка предъ контролната комисия, но последната не е уважила заявлението му; последното отива въ Административния съдъ, но и той сжщо не го уважава. Просителтъ дава заявление въ Министерството на финанситъ и контролната комисия при сжщото министерство намира, че той е билъ погрѣшно обложенъ. Първата контролна комисия и Административниятъ съдъ признаватъ, че действително той е несправедливо обложенъ, обаче казватъ, че не могатъ да отгьлятъ своето решение по формални причини. Въ писмото на г. министра на финанситъ се казва така: (Чете) „По жалба вх. № 2.626 отъ 2 февруарий 1923 г., сезирала, контролната комисия, съ протокола си № 5.028, отъ 3 мартъ 1923 г., е констатирала допуснатата грѣшка и е отказала да я поправи предъ видъ на това, че първото ѝ решение е било потвърдено отъ върховната инстанция — Административния съдъ. Сезиралъ Административниятъ съдъ съ втора касационна жалба, е намѣрилъ, че следъ като се е произнесълъ вече окончателно първия пътъ, изключително по формални причини не може да се занимава повторно, макаръ че е установена направената вече фактическа погрѣшка“. По-нататкъ въ писмото си г. министертъ на финанситъ казва, че понеже по чисто формални причини, а не по вина на просителя, върснатата грѣшка не е могла да се изправи, намира за справедливо да се уважи молбата на просителя отъ Народното събрание и ходатайствува то да реши да му се върне взетата въ повече сума 12.043.40 л. данъкъ върху печалбитъ презъ войната.

При тия данни, комисията намѣри, че е справедливо да се върне на просителя взетата му въ повече сума 12.043.40 л., като данъкъ върху печалбитъ презъ войната, и азъ моля Народното събрание да се съгласи съ решението на комисията.

А. Сталийски (д. ст): Събрана ли е сумата, която иска да му се върне, или не е събрана?

Докладчикъ М. Донсузовъ (с. д): Събрана е.

А. Сталийски (д. ст): Народното събрание не може да взема такива решения.

Докладчикъ М. Донсузовъ (с. д): Административниятъ съдъ признава, че неправилно е обложенъ просителтъ, но по формални причини, които ги пречекохъ, не може да отгьли своето решение. Финансовиятъ министертъ въ писмото си казва така: (Чете) „Предъ видъ на това, че Ибишъ А. Кастарлаковъ, въпреки подаденитъ въ законнитъ срокове апелативни и касационни жалби, е билъ обложенъ погрѣшно въ повече съ 12.043.40 л. изключително по погрѣшка на Административния съдъ, и че макаръ и установена, върснатата грѣшка не е могла да се поправи по чисто формални причини и е не по негова вина или опущение, намирамъ за справедливо да се уважи настоящата му молба“.

Л. Вѣтевъ (д. ст): Щомъ погрѣшката е призната, нека финансовата властъ направи нужното да му се върне сумата. Защо ще се занимаваме ние?

Докладчикъ М. Донсузовъ (с. д): Самиятъ Административенъ съдъ казва, че има грѣшка, но по формални причини не може да отгьли решението си.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата г. Александъръ Сталийски.

А. Сталийски (д. ст): Г. г. народни представители! Смятамъ, че такава решение не можемъ да вземемъ. Не е въпросъ за човѣка и сумата, но прецедентътъ е лошъ. Въ случая, отъ надписа на министра, се вижда, че лицето чрезъ сѣда може да иска сумата и държавата ще му ѝ върне. Всички доказателства сж събрани. Ако гласуваме такава решение, всички, за подобни случаи, ще се отнасятъ къмъ насъ да решаваме въпроситъ вмѣсто къмъ сждилищата. Азъ бихъ молилъ да не решаваме този въпросъ, който не е отъ нашата компетентностъ, за да не създаваме прецедентъ.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата народниятъ представителъ г. Петъръ Бъковъ.

П. Бълковъ (д. ст): Г. г. народни представители! Мене ми се струва, че въ случая не се касае за опрощаване на суми. Както се вижда, станала е една грѣшка при пресмѣтането. Въпросътъ е миналъ презъ всички инстанции, безъ да бъде забелѣзана грѣшката; сѣщо и Административниятъ съдъ не я е забелѣзвалъ. Финансовата властъ казва на бирниците да събератъ сумитъ и тѣ ги събиратъ. Лицето заявява претенция, отнася въпроса наново въ Административния съдъ, посочва грѣшката, но Административниятъ съдъ, понеже е взелъ вече едно решение, не може по формални причини да се върне да пререшава въпроса, не може да поправа, така да се каже, сторената грѣшка при пресмѣтането. Въ закона за събиране на прѣки тѣ данъци нѣма казано нищо за такива грѣшки и опущения, станали при пресмѣтанята, и данъцитъ се събиратъ. Това опущение се възбѣгна отъ комисията и въ новия даденъ законопроектъ, който ще ви се представи скоро на разглеждане, ние сме предвидѣли, такива суми, събрани погрѣшно, да се повърщатъ административно, направо. И понеже сега нѣма такава разпоредба, понеже никой съдъ нѣма да му даде правото, Народното събрание е компетентно въ такива случаи да разреши въпроса. Щомъ единъ пътъ финансовиятъ министъръ е казалъ, че има техническа грѣшка, че човѣкътъ е правъ, ние, Народното събрание, нѣмаме моралното право да отказваме да върнемъ на единъ български подданикъ неправилно взети суми отъ страна на държавата. Това ще бъде една висока несправедливостъ. Азъ моля да се положи въпросътъ на гласуване и да се разреши въ благоприятенъ смисълъ.

А. Сталийски (д. ст): При пресмѣтането е събрано въ сбора. Щомъ се вижда това, нѣма ли да му върнатъ сумата?

Докладчикъ М. Донсузовъ (с. д): Нѣма да я върнатъ.

А. Сталийски (д. ст): Щомъ не му я върнатъ, ще осмѣди държавата и ще му я върнатъ.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Г-да! Касае се за надвзета сума. Самата държавна въ лицето на финансовия министъръ признава, че действително е надвзета такава сума. Нѣма защо да пращаме лицето въ съда да харчи пари.

Който сѣ съгласни съ решението на пропетарната комисия, да се повърне на Йонци А. Кастарлаковъ, отъ гр. Плевенъ, неправилно събраната сума отъ него за данѣкъ върху печалби презъ войната, сума въ размѣръ 12.043-40 л., моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събраното приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 13.

Докладчикъ С. Йордановъ (д. ст): Общинското управление на гр. Бѣлоградчикъ е подало молба, съ която иска да се подарятъ на училищното настоятелство въ сѣщия градъ старитѣ казарми, които да послужатъ за помѣщение на основното училище. То е подало първа молба миналата година, но тази негова молба е останала безъ послѣствие! Първиятъ пътъ пропетарната комисия е отнесла въпроса до военнитѣ власти. Последниятъ се съгласили да отстъпятъ дветѣ помѣщения на старитѣ казарми на Бѣлоградчишкото училищно настоятелство, но подъ наемъ. Въ послѣствие настоятелството подава втора молба. Пропетарната комисия, като разучи въпроса, отнесе го къмъ Министерството на земледѣлието. Отъ сведенията, които се събраха за този имотъ, се установява, че отъ 1919 г. имотътъ е отстъпенъ на държавата и финансовитѣ власти сѣ дали одного помѣщение отъ тия казарми подъ наемъ на училищното настоятелство. Така че имотътъ попада подъ владението на Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти. Обърнахме се за сведения по въпроса къмъ това министерство, което съ писмо № 9.191 отъ 31/XII м. г. каза, че исканитѣ отъ Бѣлоградчишкото училищно настоятелство казарми сѣ стари, намираатъ се въ чертата на града, заобиколены сѣ съ частни къщи, дворѣтъ имъ е малък и нѣма мѣсто нито за постройка на складове, нито на кухни, нито пъкъ има вода за нуждитѣ на войницитѣ и тамъ отъ 1913 г. войницитѣ не сѣ живѣли. Казармитѣ, давани подъ наемъ 12 години, сѣ почти разрушени, защото училищното настоятелство не е правилно щипеленъ и генераленъ ремонтъ да се поддържатъ. За да се направи такъвъ ремонтъ, би трѣбовало да се похарчатъ 300 хиляди лева. По поводъ на

това, началникътъ на гарнизона казва, че държавата ще може да построи нови казарми, ако ѝ потрѣбватъ, а таква нови казарми Министерството на земледѣлието казва, че имало въ Бѣлоградчикъ и за сѣщиятъ нужди на армията има още празни помѣщения, които сега сѣ дадени на бѣжанци-руснаци. Министерството на земледѣлието, като констатира голѣмата нужда на Бѣлоградчичени да иматъ училище; че тѣ ще похарчатъ 150 хиляди лева, за да ремонтиратъ казармата; че Бѣлоградчикъ е пострадалъ презъ време на напѣствието на сѣрбитѣ; че пособията на училищата сѣ разграбени и че училищното настоятелство не е въ състояние да построи училище нито да набави пособия; че нуждитѣ на армията сѣ задоволени и че ако нуждитѣ на армията неискватъ да се построи ново помѣщение, тѣ се задѣлжаватъ да набавятъ камъни или варъ въ помощъ на държавата — министерството, следъ всичко туй, казва, че е съгласно да се отстъпятъ на Бѣлоградчишкото училищно настоятелство тия две помѣщения за училище.

Комисията, като взема предъ видъ всичко туй, изказа мнение да се отстъпятъ тия две стари помѣщения на Бѣлоградчишкото училищно настоятелство за училище и моли Народното събрание да одобри това негово решение.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Който сѣ съгласни съ решението на комисията, да се отстъпи даромъ на училищното настоятелство въ гр. Бѣлоградчикъ казармата въ сѣщия градъ, която да послужи за помѣщение на основното имъ училище, което ѝ по настоящемъ се помѣщава въ нея, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събраното приема.

Ще се докладва по сѣщия списъкъ пореденъ № 12.

Докладчикъ С. Йордановъ (д. ст): Димитъръ, Ангелина и Невѣна Маринови сѣ подали молба да имъ се отпусне държавна помощъ за убийца презъ месецъ ноември 1924 г. отъ стрелченската банда капитанъ Асенъ Д. Мариновъ, синъ на първитѣ двама и съпругъ на последната. Покойниятъ е вземалъ участие въ много сражения презъ миналитѣ войни и сѣ е отличавалъ съ своята храбростъ. Въ послѣствие той е билъ назначенъ съдебенъ инспекторъ при Обществената безопасностъ и като такъвъ билъ пратенъ по служебна работа въ гр. Панагюрище. Когато е билъ тамъ, се явява стрелченската банда и той, непоканенъ отъ никого, въ изпълнение на дълга си като запасенъ офицеръ се е присѣдинилъ къмъ тия, които сѣ отишли да преследватъ четата и пада убитъ.

Молбата е била изпратена въ Министерството на вътрешнитѣ работи, което отговори, че убитиятъ е погребанъ на държавни разходи и е отпусната 50 хиляди лева помощъ на наследницитѣ майка, баща и съпруга. Но комисията, като се спрѣ на обсъптелството, че тукъ имаме единъ случай малко по-особенъ, на който заслужава да се обърне внимание; че покойниятъ Асенъ Мариновъ е отишълъ да изпълни своя дългъ къмъ отечеството, да се бори съ враговетѣ на държавата, безъ да бъде повижанъ отъ никого, подтикнатъ изключително отъ неговото себеприщание — характерна негова черта — намѣри за необходимо да се отпусне на тия бедни негови наследници, за които отъ едно удосовѣтрение се вижда, че не притежаватъ никакви имоти, една помощъ отъ 15 хиляди лева. Азъ моля Народното събрание да одобри решението на комисията.

Н. Кънчевъ (д. ст): Прецедентъ се създава. Министерството е отпуснало вече една сума и ако ние сега създадемъ прецедентъ, утре ще бъдете отрупани съ подобни заявления, отново да отпущате помощи.

Докладчикъ С. Йордановъ (д. ст): Случаятъ не е тождественъ съ другитѣ. Споредъ схващанията на комисията той не е обикновенъ случай, и ако го приравнимъ съ другитѣ случаи, той губи своята особеностъ. Затуй ние настояваме да се даде тая помощъ отъ 15.000 л.

Н. Кънчевъ (д. ст): Създава се прецедентъ. Утре Народното събрание ще бъде отрупано съ такива заявления.

Докладчикъ С. Йордановъ (д. ст): Ако се явятъ други, които сѣ проявили такава самоотверженостъ и сѣ паднали, ние надраго сърце и тѣхъ ще възнаградимъ.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата народниятъ представителъ Петъръ Желѣзковъ.

П. Желъзовъ (д. сг): Понеже даденото от Министерството на вътрешните работи не може да възнаградя онова, което е далъ самиятъ Мариновъ — живота си, азъ поддържамъ предложението да се отпусне помоща, защото както изтъгна и г. докладчикътъ, случаятъ е особенъ. Азъ поддържамъ да се отпуснатъ 15 хиляди лева, но ако не сте съгласни на 15 хиляди, правя предложението да се отпуснатъ 10 хиляди, но въ всеки случай да се даде нѣщо за примѣръ на други.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които сж съгласни съ решението на прошетарната комисия, да се отпусне на Димитъръ Мариновъ, Ангелина Маринова и Невѣйка Маринова отъ гр. София еднократно държавна помощ въ размѣръ отъ 15.000 л., моля, да си вдигнатъ ржката. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва отъ сжщия списъкъ пореденъ № 14.

Докладчикъ С. Йордановъ (д. сг): Подадена е молба отъ поручикъ Аспарухъ Колевъ Луковъ. Просителътъ презъ месецъ май е билъ назначенъ прокуроръ при Софийския воененъ съдъ. Въ последствие е билъ премѣстенъ като замѣстникъ-прокуроръ при Русенския воененъ съдъ, а сетне е билъ премѣстенъ пакъ при Софийския воененъ съдъ. Той получавалъ заплатата съгласно закона за заплатитѣ на гражданскиятъ съдъ. По силата на алинея трета на чл. 37 отъ закона за бюджета на държавата за финансовата 1922/1923 г., счетоводството при първи пехотенъ полкъ, където се е числилъ просителътъ, споредъ забележката, въ която е казано, че държавнитѣ служители, които следъ 1 априлъ 1923 г. минаватъ на длъжностъ по сжщото ведомство и ако въ новата имъ длъжностъ имъ се следва по-малка заплатата отъ първата, тѣ запазватъ по-голямата си заплатата, му е заплатило за 14 месеца заплатата, въ размѣръ на тази на прокуроръ. Въ последствие, обаче, Смѣтната палата не визирала плажежната заповѣдъ и сж начели просителя съ сумата 9.652 л. Сжщиятъ случай имахме съ прокурора на Русенския воененъ съдъ, Исаевъ Тома.

Прошетарната комисия, схващайки тождествеността на двата случая и практиката при подобни случаи, моли Народното събрание да опрости на просителя начетената сума отъ 9.652 л.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които сж съгласни съ решението на прошетарната комисия, да се опростятъ на Аспарухъ Колевъ Луковъ, поручикъ, прокуроръ при Пловдивския областенъ воененъ съдъ, сумата 9.652 л. неправилно получена заплатата като замѣстникъ-прокуроръ при Софийския воененъ съдъ, за времето отъ 1 май 1922 г. до 31 юни 1923 г., моля, да вдигнатъ ржката. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сжщия списъкъ пореденъ № 11.

Докладчикъ С. Йордановъ (д. сг): Подадена е молба отъ Трифонъ Лазаровъ, отъ София. Просителътъ билъ членъ на командитното дружество „Букетъ“, което търгувало съ спиртни напитки. Това дружество е сжществувало до 6 априлъ 1921 г., на която дата е било обявено въ ликвидация отъ Софийския окръженъ съдъ. Следъ ликвидацията на дружеството просителътъ, като членъ съ неограничена отговорностъ, е останалъ задълженъ къмъ дружеството съ една сума отъ 7.460.25 л., както това се вижда отъ приложеното удостоверение отъ Софийския окръженъ съдъ № 1 отъ 2 януарий 1925 г. Презъ времето, когато е сжществувало дружеството, той е билъ обложенъ съ данъкъ 9.597 за финансовата 1921/1922 г.

Прошетарната комисия отнесе въпроса до Министерството на финанситѣ. Последното е поискало сведения отъ софийския финансовъ агентъ. Събранитѣ сведения отъ агента гласятъ: семейството на просителя се състои отъ него, съпругата му и едно дете на 6 години. Не притежава никакви движими и недвижими имоти. Получава заплатата като чиновникъ 1.782.50 лв. Тѣзи сведения сж били изпратени въ Министерството на финанситѣ и министерътъ съ надписъ № 7.667 казва: (Чете) „Предъ видъ възрастта на молятеля, непритежаването на имоти, отъ които да получава доходъ, слабо възнаграждение, отъ което едва може да се издържа, съгласенъ съмъ да му се опрости данъкътъ 9.597 л.“

Прошетарната комисия се съгласява съ това мнение на министра на финанситѣ и моли Народното събрание да се съгласи да се опрости на просителя сумата 9.597 л. данъкъ върху общия доходъ за 1921/1922 финансовата година.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които сж съгласни съ решението на прошетарната комисия, да се опрости на Трифонъ Лазаровъ, отъ гр. София, сумата 9.597 л. данъкъ върху общия доходъ за 1921/1922 г., по партида № 6.483 на I Софийски държавенъ бирникъ, моля, да вдигнатъ ржката. Болшинство, Събранието приема.

Ще се докладва по сжщия списъкъ прошение пореденъ № 9.

Докладчикъ С. Йордановъ (д. сг): Постъпила е молба отъ Атанасъ Костовъ, родомъ отъ Кичево, Македония, живущъ въ Горна-Баня, взелъ участие въ войнитѣ, съ седемчленно семейство. Следъ като билъ мобилизиранъ, той оставилъ семейството си да се препитава отъ неговото занятиѣ фурнаджийскъ. Ималъ фурна не собствена, а подъ наемъ. Презъ 1922 г., държавата го е обложила съ данъкъ върху общия доходъ 6.877 л., за общината 3.567 л. или всичко около 10.000 л. Отъ удостоверение № 993 на Горнобанското общинско управление се вижда, че той не притежава никакви движими и недвижими имоти; доходи има само отъ занятието си фурнаджийскъ на чужда фурна.

Въпросътъ е билъ изпратенъ въ финансовото министерство, което е искало сведения отъ софийския околийски финансовъ агентъ. Финансовиятъ агентъ казва, че сумата, която дължи Атанасъ Костовъ, възлиза действително на 12.750 л., че той е съ 7-членно семейство и материалното му положение се състои отъ една къща новонаправена въ Горна-Баня, но отъ една година стои недовършена. Тѣзи сведения сж били изпратени въ финансовото министерство и мнението, което дава г. министерътъ, е следното: „Предъ видъ старостта на просителя, семейното му положение, непритежаването му на имоти, отъ които да получава казвото и да било доходи, и че като фурнаджий не получавалъ задоволително възнаграждение, отъ което да отгълби частъ за изплащане на данъка, на мнение съмъ да се опрости дължимия данъкъ включително 1923/1924 г.“

Комисията усвои това мнение и моли да се опрости тази сума като несъбираема.

Нѣкой отъ сговоритѣ: Вижда ли се отъ документитѣ, че той е постъпилъ съгласно закона, че се е оплакалъ предъ комисията?

Докладчикъ С. Йордановъ (д. сг): Отъ документитѣ къмъ молбата се вижда, че той е обложенъ, оплакалъ се е, не го удовлетворили и въ последствие опася въпроса тукъ.

Сжщиятъ сговоритѣ: Провѣрочната комисия какъ намира въпроса?

Докладчикъ С. Йордановъ (д. сг): Че този данъкъ е несъбираемъ. И министерството сжщо провѣрва чрезъ свои агентъ и вижда, че данъкътъ е несъбираемъ.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които сж съгласни съ решението на комисията да се опрости на Атанасъ Костовъ, живущъ въ с. Горна-Баня, сумата 12.470 л., дължимъ на държавното съкровище данъкъ, включително 1923/1924 г., моля, да вдигнатъ ржката. Болшинство, Събранието приема.

Г-да! Понеже г. министерътъ на правосъдието отсжствува, ще преминемъ къмъ точка пета отъ дневния редъ, а именно второ четене на закона за горитѣ — предложението разискванията.

Моля г. докладчика да продължи доклада.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 177. Наказателното постановление, издадено въз основа на чл. 175, въкога трѣбва да съдържа пужнитѣ указания за: вида и размѣра на наказуемото деяние, нарушени законъ, извършителя на нарушението и др. отговорни лица, доказателства, съ които се установява нарушението, наложеното наказание, постановената конфискация и определеното обезщетение. Освенъ това, въ него трѣбва изрично да се казва, подлежи ли то на обжалване, предъ кой съдъ и въ какъвъ срокъ, както и съ колко време записаното може да се замѣни наложената глоба, ако не може да бжде събрана. То трѣбва да бжде подписано отъ компетентното, споредъ сжщия членъ, длъжностно лице.“

И тукъ, въ началото на члена, се заличава думата „наказателното“ и остава само „постановление“.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Г-да! Понеже въ първата и втората алинея на чл. 175 се заличава думата „на-

казателното", следва, че и въ чл. 177 ще трябва да се заличи същата дума. Които приемат тази поправка към чл. 177, моля, да вдигнат ръка. Болшинство, Събранието приема.

Които приемат чл. 177 съ гласуваната поправка, моля, да вдигнат ръка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчик д-ръ Н. Чирпанлиев (д. сг): (Чете)

„Чл. 178. Препиш от издаденото наказателно постановление се съобщава на осъденитъ и на оцетенитъ лица, срещу разписка, чрез надлежния общински кметъ, който е длъженъ, най-късно въ 20-дневенъ срокъ отъ получаването на постановлението въ канцеларията на общината, да го връчи по принадлежност и върне разписката въ учреждение, отъ гдето му е изпратено постановлението.

За неизпълнение на тази наредба отъ кмета или неговия замѣстникъ, лесничейтъ го наказва съ глоба отъ 50 до 200 л. Заповѣдта на лесничея за глобата може да се обжалва въ 20-дневенъ срокъ предъ мировия съдия, чието решение не подлежи на никакво обжалване.

Наказателното постановление се връчва по реда на чл. чл. 188—196 отъ закона за угляното сждопроизводство, като обнародването по чл. 196 се извършва направо отъ учреждениято, което е издало постановлението.

И въ този членъ се заличава думата „наказателно“.

Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ: Които приемат чл. 178, като въ текста му се заличи думата „наказателно“, моля, да вдигнат ръка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчик д-ръ Н. Чирпанлиев (д. сг): (Чете)

„Чл. 179. Постановленията могат да се обтжжават по реда на чл. чл. 677 и 678 отъ закона за угляното сждопроизводство. Тжжбата се подава, въ два еднообразни екземпляра, чрезъ онова учреждение, което е издало постановлението.

Въ апелативната жалба обвиняемиятъ посочва свидетели и други доказателства за своята невинност.

Ако обвиняемиятъ се оправдае, разноснитъ оставатъ въ тяжесть на държавното съкровище.“

Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата народниятъ представител г. Христо Мирски.

Х. Мирски (д): Не може въ единъ и същъ членъ да се казва единъ път „тжжба“, другъ път „жалба“. Или приемете апелативна жалба, или тжжба — дветъ не може да стоятъ. Приемете терминологията, която е общоприета.

Докладчик д-ръ Н. Чирпанлиев (д. сг): Съгласенъ съмъ. Тогава началото на второто изречение въ първата алинея ще стане: „апелативната жалба се подава“ и т. н.

Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ поправката, която предлага г. Мирски, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Които приематъ чл. 179 съ гласуваната поправка, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчик д-ръ Н. Чирпанлиев (д. сг): (Чете)

„Чл. 180. За производството по дѣлата, образувани по чл. 179, и изпълнението на влѣзлитъ въ законна сила постановления и присъди, важатъ наредбитъ на чл. чл. 679—686 отъ закона за угляното сждопроизводство, като по обтжженитъ постановления сждилищата издаватъ служебно нужнитъ изпълнителни листове, а необтжженитъ такива се изпращатъ за изпълнение на съответнитъ финансови власти, ако глобата и обезщетението не се внесатъ доброволно въ едномесеченъ срокъ следъ изтичане на срока за обтжжаването.

Сждилищата сж длъжни да даватъ спешностъ на тия дѣла.“

Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата народниятъ представител г. Василъ Домузчиевъ.

В. Домузчиевъ (н. л): Споредъ редакцията на чл. 180 излиза, че по обтжженитъ постановления, преди тѣ да влѣзнатъ въ законна сила — значи да сж добили право на неотмѣняемостъ — сждилищата могат да издаватъ изпълнителни листове, а необтжженитъ такива се изпращатъ на съответнитъ финансови власти за изпълнение, ако глобата и обезщетението не се внесатъ доброволно въ едномесеченъ срокъ следъ изтичане срока на обтжжаването. Трѣбва да се направи една корекция на този членъ, а

именно следъ думитъ „като по обтжженитъ постановления“ — а азъ предлагамъ да се каже „по обжалванитъ“ — се прибави „и влѣзли въ законна сила решения, сждилищата издаватъ“ и по-нататкъ си следва текстътъ. Това значи, че докогато сждилището не разгледа постановлението по същество и не го потвърди, нѣма да се издава изпълнителенъ листъ. Мисля, че докладчикътъ е съгласенъ съ това.

Докладчик д-ръ Н. Чирпанлиев (д. сг): Вие искате това да се отбележи като тълкувание ли?

В. Домузчиевъ (н. л): Не. Азъ искамъ туй да се прибави въ члена, а именно „по обжалванитъ постановления и влѣзли въ законна сила“.

А. Сталийски (д. сг): Само „сила“, защото нѣма влѣзли въ „незаконна“ сила. Каква е тази тафталогия?

В. Домузчиевъ (н. л): Такава е юридическата терминология.

А. Сталийски (д. сг): Има ли постановления, влѣзли въ незаконна сила?

В. Домузчиевъ (н. л): Имаше. — Туй че, азъ предлагамъ да се прибавятъ тѣзи думи. Приемате ли г. докладчикътъ?

Докладчик д-ръ Н. Чирпанлиев (д. сг): Съгласенъ съмъ.

Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ: Г. Домузчиевъ предлага въ чл. 180 вмѣсто думата „обтжженитъ“ да се каже „обжалванитъ“ и влѣзли въ законна сила. Които приематъ тази поправка, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

В. Домузчиевъ (н. л): Но съ тълкувание, че сждилищата ще издаватъ своитъ изпълнителни листове по своитъ присѣди.

Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 180 съ гласуваната поправка, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчик д-ръ Н. Чирпанлиев (д. сг): (Чете)

„Чл. 181. При изпълнение на издаденитъ по чл. 180 изпълнителни листове и влѣзлитъ въ законна сила постановления, органитъ на финансовата властъ събиратъ всички присѣдени глоби, обезщетения и суми за залесяване, независимо отъ това, въ чия полза сж присѣдени.

Събранитъ така суми тѣ внасятъ въ Българската народна банка, както следва:

а) отъ глобитъ — 80% на приходъ въ държавното приятие по земледѣлието, горитъ и водитъ, отдѣлъ „възприятия по земледѣлието, горитъ и водитъ“ отдѣлъ „възприяждане на горскитъ служители“ (чл. 55);

Забележка. Отъ постижитъ въ горепоменатия фондъ суми се даватъ премии, въ размѣръ 5% отъ събраната глоба, на откриваелитъ на нарушенията, когато тѣ сж частни или дружествени лица, непринадлежащи къмъ горската администрация, ако сж заявили за това при съставянето на акта и ако за това има изрично указание въ постановлението или въ присѣдата.

б) обезщетенията, присѣдени въ полза на държавата — на приходъ въ държавното съкровище;

в) обезщетенията, присѣдени въ полза на общини, обществени учреждения и частни лица и сумитъ за залесяване, присѣдени въ полза на частни лица — на текуща смѣтка на името на надлежния лесничей. Тия суми се изплащатъ на правомощитъ по чекове, издадени отъ лесничея, а ако не се подирятъ въ продължение на три години отъ внасянето имъ въ банката — внасятъ се на приходъ въ фонда за културни мѣроприятия по земледѣлието, горитъ и водитъ, и

г) сумитъ за залесяване, присѣдени за нарушени въ държавни, общински и др. обществени гори — на приходъ въ фонда за културни мѣроприятия по земледѣлието, горитъ и водитъ.“

Председателстващ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 181, моля, да вдигнатъ ръка. Болшинство Събранието приема.

Докладчик д-ръ Н. Чирпанлиев (д. сг): (Чете)

„Чл. 182. Когато съставителтъ на акта, като е призванъ въ сжда за провѣрка съдържанието на съставения

отъ него актъ, дава показания, съ които оборва съдържанието му, поради което съдътъ отменява обвинителното постановление, съдътъ може служебно или по искането на прокурора или представителя на фиска да го осъди, въ същото заседание, да заплати станалият по дѣлото разписка, независимо отъ углавпата отговорност. Определението на съда въ такъвъ случай е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 182, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 183. Когато нѣкой нарушителъ на настоящия законъ бѣде заловенъ съ брадва, трионъ или др. сѣчва, съ които е извършилъ нарушението, или съ други нѣкакви веществени доказателства, тия сѣчва или други вещи се задържатъ и предаватъ отъ съставителя на акта, подъ разписка, на най-близкитъ горски, полицейски или общински власти за съхранение, докато бѣдатъ поискани отъ съда, или докато постановлението или присѣдата влѣзе въ законна сила. Така задържанитъ сѣчва и др. веществени доказателства се връщатъ на нарушителитъ, ако тѣ бѣдатъ оправдани. Въ противенъ случай, тѣ се конфискуватъ.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 183, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 184. Дървенитъ материали и др. горски продукти, които сж заловени при нарушението, се задържатъ и предаватъ на съхранение на най-близкитъ горски, полицейски и общински власти, следъ което, по нареждане на лесничея, се продаватъ чрезъ публиченъ търгъ. Добититъ отъ продажбата суми се връщатъ на нарушителитъ, ако последнитъ се оправдаятъ и съдятъ е постановилъ за повръщането имъ. Искането за повръщане се просрочва въ една година отъ влизането на присѣдата въ законна сила; неопишанитъ въ тая срокъ суми оставатъ въ полза на фонда. По сжщия редъ се постѣпва и съ дървенитъ материали и други горски продукти, намѣрени въ горитъ, отсѣчени отъ неизвестни нарушители.

Ако материалитъ или др. горски продукти не сж продадени, връщатъ се самитъ материалъ.

Въ случай на оправдание, нарушителитъ нѣматъ право да дѣрятъ вреди и загуби, възъ отъ получената на търга цена за конфискуванитъ материали.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 184, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 185. Сумитъ, получени отъ продажба на конфискувани магорияли и вещи, се внасятъ въ Българската народна банка, на приходъ въ фонда за културни мѣроприятия по земледѣлието, горитъ и водитъ, като 20% отъ тѣхъ се минаватъ по смѣтката „възнаграждение на горскитъ служители“ (чл. 55). Отъ сжщия фондъ се връщатъ сумитъ въ случаитъ, за които е речъ въ чл. 184.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата народниятъ представителъ г. Василь Домузчиевъ.

В. Домузчиевъ (н. л.): По чл. 181 на горскитъ служители се дава известенъ процентъ отъ глобата, ако се потвърди постановлението, но виждамъ, че и по чл. 185 още единъ пътъ се дава възнаграждение на сжщитъ служители отъ стойността на конфискувания материалъ. Много ще стане. Моля, г. министра и г. докладчика да се съгласятъ възнаграждението въ чл. 185 да се махне.

А. Христовъ (д. сг): Материалътъ се конфискува въ полза на държавата.

В. Домузчиевъ (н. л.): Ако остане туй положение въ чл. 185, ще дадете възможностъ на много горски пазачи отъ конфискуванитъ материали да станатъ богати.

А. Сталийски (д. сг): И който иска да си построи къща, ще стане горски стражаръ.

В. Домузчиевъ (н. л.): Нека конфискацията си остане въ полза на държавата.

Министъръ Я. Молловъ: Съгласенъ съмъ съ предложението на г. Домузчиевъ.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): И азъ съмъ съгласенъ.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има направено предложение отъ г. Домузчиевъ, думитъ „като 20% отъ тѣхъ се минаватъ по смѣтката възнаграждение на горскитъ служители“ (чл. 55) да се махнатъ. Които приематъ тази поправка, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Които приематъ чл. 185 съ гласуваната поправка, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 186. Когато нарушителтъ е непознатъ, органитъ на горската властъ го задържатъ и отвеждатъ при най-близкия кметъ или кметски замѣстникъ, за установиване самоличността му.

Ако сжщиятъ нѣма установено мѣстожителство, задържа се подъ стража той, или добитѣка и колата му (ако има таква), до като внесе нужния париченъ залогъ за обезпечаване на глобата и обезщетението, който се определя отъ лесничея най-късно въ 5-дневенъ срокъ. Ако искания залогъ не бѣде внесенъ въ 7-дневенъ срокъ, задържанитъ добитѣкъ и кола се продаватъ на публиченъ търгъ, следъ което отъ получената сума се задържатъ глобата, обезщетението и направенитъ разходи по поддържане на добитѣка, а остатѣка, ако не бѣде потърсенъ до една година, се внася на приходъ въ държавното съкровище. Тази продажба се извършва независимо отъ това, дали нарушителтъ е собственикъ на добитѣка и колата, или ги е ималъ само въ владѣние.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 186, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 187. Когато се залови добитѣкъ, пуснатъ на паша въ гората безъ стопанинъ или безъ пастиръ, откарва се и се предава на хранение на най-близкия кметъ или кметски замѣстникъ.

Задържанитъ така добитѣкъ се връща на стопанина му, следъ като той подпише съставения за случая актъ. Ако добитѣка не бѣде подиренъ до 15 дена, постѣпва се съгласно ал. 2 на чл. 186.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 187, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 188. Служителитъ по горитъ иматъ право да влизатъ и правятъ претърсвания въ дворове, складове, фабрики, дѣскорѣзници, стружници, парни мелници и други заведения, когато иматъ основателни подозрения, че въ тѣхъ има незаконно придобити дървени материали, фиданки и др. горски продукти, за издирване и конфискуване на сжщитъ. При това тѣ всекога трѣбва да се придружаватъ отъ надлежния кметъ, неговия помощникъ или кметски замѣстникъ, или изпратенъ отъ тѣхна страна общински съветникъ, или друго длъжностно лице отъ общината.

Ако общинския кметъ или неговия замѣстникъ откаже да даде нужното съдействие, за да се направи претърсване, наказва се по чл. 169, а претърсването може да се извърши и въ тѣхно отсъствие, но въ присъствието на две поемни лица.

Когато заведенията се намиратъ въ горитъ, далечъ отъ населенитъ мѣста, органитъ на горската властъ могатъ да правятъ претърсвания и безъ представителъ на общинската властъ, стига тѣ да сж най-малко двама.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 188, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 189. Нарушенията по настоящия законъ се покриватъ съ давностъ, ако не бѣдатъ констатираны:

а) въ срокъ отъ 5 години — за нарушенията по служба (чл. чл. 169 и 170), и

б) въ срокъ отъ една година — за всички останали нарушения.

Правото за търсене обезщетение за повреди, причинени отъ покрити съ давностъ нарушения, се покрива съ давностъ, следъ изтичане на три години отъ деня на извършване на нарушението.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 189, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 190. За всѣко нарушение предписанията на настоящия законъ, извършено отъ лица малолѣтни и непълнолѣтни, както и за нарушения, извършени отъ слуги или работници, отговарятъ солидарно за следуюмото обезщетение за причиненитѣ повреди родителитѣ, настойниците или господаритѣ имъ.

Когато повредата е извършена въ гората на самия родител, настойникъ или господарь, обезщетението се събира въ полза на държавното съкровище.

Когато нарушението е извършено въ изпълнение на служебна заповѣдъ отъ войскови или др. команди и групи, или отдѣлни лица, отговорни за обезщетението сж началствующитѣ лица, които сж дали заповѣдта, или на които е билъ възложенъ надзора на командата.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 190, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 191. Ако едно и сѣщо лице е извършило нѣколко нарушения по настоящия законъ, които се наказватъ съ глоба, или е извършило нѣколко пѣти едно и сѣщо таква дѣяние, осжда се да заплати следуюмата глоба за всѣко отдѣлно дѣяние.

Ако едно и сѣщо дѣяние нарушава нѣколко постановления на настоящия законъ, прилага се само това, което определя най-тежкото наказание.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 191, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): (Чете)

„Чл. 192. Опитването се наказва, като се налага най-низкия размѣръ на наказанието, предвидено за съответното нарушение.“

Г. г. народни представители! Вчера при разискванията на единъ отъ членовѣтъ на този законопроектъ г. Молловъ повдигна въпросъ, че съ този законъ допускаме наказване и на опитването. Той се противопостави на това. Азъ лично сподѣлямъ неговитѣ съображения, които той изтъкна, и моля чл. 192, съ който се наказва и опитването, да се извърри.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които сж съгласни съ предложението на г. докладчика да се извърри чл. 192, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): Чл. 193 става чл. 192. (Чете)

„Чл. 192. При издаване на наказателнитѣ постановления за нарушения по настоящия законъ, взематъ се въ съображение обстоятелствата, които отекчаватъ или смекчаватъ вината, а именно: при обстоятелства, които отекчаватъ вината, наказанието се опредѣля, като се отива къмъ най-висшата мѣрка на предвиденото въ закона наказание, или се опредѣля самата най-висша мѣрка; при обстоятелства, които смекчаватъ вината, наказанието се опредѣля, като се отива къмъ най-нисшата мѣрка на предвиденото въ закона наказание, или се опредѣля самата най-нисша мѣрка.

Като отекчавачи вината обстоятелства се смѣтатъ следнитѣ:

а) когато деянието е извършено въ празниченъ день, или ношно време;

б) когато нарушителтъ се е опиталъ да прикрие следитѣ на извършеното нарушение; или е отказалъ да каже името и мѣстожителството си, или ги е показалъ невѣрно; или се е възпротивилъ да предаде орджията и др. подлежащи на конфискуване вещи и материали; или е билъ въоръженъ при извършване на нарушението; или е раз-

валилъ, премахналъ или прескочилъ ограда, врата и др.; или се е опиталъ да бѣга или да се противи съ сила и заплашване на заловилитѣ го органи на властѣта; или е извършилъ нарушението въ качеството му на работникъ, надзирателъ, рѣководителъ или наемателъ на каква работа въ гората;

в) когато нарушението е извършено при съучастието на две или повече лица;

г) когато нарушението е извършено въ млади гори и култури, разсадници, особено ценни насаждения, охранителни и строго-охранителни периметри и други, или вънъ отъ опредѣленитѣ за ползуване мѣстности и срокове;

д) когато има съвокупностъ или повторение на нарушения, извършени отъ едно и сѣщо лице.

Като смекчавачи вината обстоятелства се смѣтатъ:

а) когато нарушителтъ, поради непълнолѣтие, умствена недоразвитостъ, неграмотностъ и други, не е разбралъ значението и последицията на извършеното отъ него деяние;

б) когато, следъ извършване на нарушението, нарушителтъ самъ е ограничилъ нанесената повреда или е взелъ мѣрки за поправянето ѝ;

в) при самопризнание и изповѣждане на стореното отъ нарушителъ, преди да е билъ откритъ отъ органитъ на властѣта;

г) когато доброволно се внесе глобата, веднага следъ констатиране на нарушението.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата народниятъ представителъ г. Христо Мирски.

Х. Мирски (д): Г. г. народни представители! Азъ мисля, че трѣбва да се махне буква д. Ако е въпросъ за съвокупностъ отъ нарушения, тази материя се урежда съ чл. 191.

А. Сталийски (д. сг): Безспорно. И азъ се присъединявамъ къмъ Вашето предложение. Ще трѣбва да се заличатъ думитѣ „съвокупностъ или“ и ще остане „когато има повторение“ и т. п.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ въ буква д да се заличатъ думитѣ „съвокупностъ или“, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

В. Домузчиевъ (н. л): Искамъ едно обяснение. Тѣзи случаи, които сж изброени за отекчавачи и смекчавачи вината обстоятелства, изчерпателно изброени ли сж или сж само примѣрно дадени?

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): Това сж специални случаи къмъ общитѣ въ наказателния законъ.

Х. Мирски (д): Буква г отъ алинеята за смекчавачи вината обстоятелства гласи: (Чете) „Когато доброволно се внесе глоба, веднага следъ констатиране на нарушението“. За мене туй има една неясностъ. Като-че-ли се прави пазарлъкъ кога ще се издава постановлението: „Ще платишъ толкова глоба и ще ти издадемъ постановлението за толковъ“. Тази точка г трѣбва да се извърри. Не може при смекчавачи вината обстоятелства да се вземе по-малко отъ едно лице, на което наказателното постановление не е издадено и глобата не е опредѣлена. Ако остане така, както е редактиранъ пунктътъ, ще се даде право на горскитѣ да правятъ пазарлъкъ, а туй нѣщо не трѣбва да се допуска. Ето защо, предлагамъ буква г отъ алинеята за смекчавачи вината обстоятелства да се махне.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): Това е право. Азъ съмъ съгласенъ.

А. Сталийски (д. сг): Г. г. народни представители! Азъ смѣтамъ, че тази точка може да остане, защото констатиране на нарушение значи съставяне на актъ, а при съставянето на акта — защото друго-яче не може да се констатира нарушението — не може да става този пазарлъкъ, за който г. Мирски говори. Актътъ се съставя преди да бжде издадено постановлението и отъ него се знае какво е нарушението и колко глоба следва да се заплати.

Х. Мирски (д): Глобата опредѣля лесничейтъ — тя трѣбва да бжде опредѣлена.

Х. Манафовъ (д): Щомъ се издаде постановлението, глобата се знае.

А. Сталийски (д. ст.): За размѣра на глобитѣ съществуватъ тарифи. Въ туй отношение има ясностъ.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ: Азъ смѣтамъ, че г. Мирски е правъ, защото много мъчно може да се вземе това като специално смекчаващо вината обстоятелство.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има предложение отъ народния представител г. Христо Мирски, да се залочи точка г отъ алинеята за смекчаващитѣ вината обстоятелства, съ което е съгласенъ и г. докладчикътъ. Които приематъ тази поправка, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Които приематъ чл. 193, който става чл. 192, заедно съ гласуваната поправка, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. ст.): Чл. 194 става чл. 193. (Чете)

„Чл. 193. Предъ сѣдилищата дѣлата по нарушение на настоящия законъ се защищаватъ отъ юристконсултитѣ, държавнитѣ адвокати, лесничейитѣ, администраторитѣ или упълномощени отъ тѣхъ други длъжностни лица.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 194, който става чл. 193, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. ст.): Чл. 195 става чл. 194. (Чете)

„Чл. 194. На длъжностни лица, които се викатъ предъ сѣдилищата, като свидетели по дѣла за нарушение на настоящия законъ, вѣнъ отъ тѣхното мѣстожителство, се плащатъ, по опредѣление на сѣда, следуюмтитѣ се по закона за държавнитѣ служители пѣтни и дневни пари, които се опредѣлятъ и изплащатъ по общия редъ за сѣдебнитѣ разноски при углавното сѣдопроизводство.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 195, който става чл. 194, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. ст.): Чл. 196 става чл. 195. (Чете)

„Чл. 195. За всичко останало, което не се предвижда въ наказателнитѣ разпореджания на настоящия законъ, важатъ постановленията на закона за углавното сѣдопроизводство.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 196, който става чл. 195, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ: (д. ст.): (Чете)

„Глава IX.

„Преходни наредби“.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ заглавието на глава IX, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. ст.): Чл. 197 става чл. 196. (Чете)

„Чл. 196. Наредбитѣ на чл. чл. 3—5 отъ настоящия законъ не се прилагатъ за ония яйлаци и къшлаци, които следъ като сѣ обявени за държавна собственост, съгласно чл. 1 на закона за горитѣ отъ 1904 г. и чл. чл. 3 и 4 на закона за горитѣ отъ 1922 г., впоследствие сѣ отстъпени или продадени отъ държавата по законодателенъ редъ.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 197, който става чл. 196, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. ст.): Чл. 198 става чл. 197. (Чете)

„Чл. 197. Частни лица, общини и обществени учреждения, на които е опредѣлено или платено обезщетение за отчужденото сервитутно право за ползуване на пашата и водоноя въ яйлаци и къшлаци по чл. 7 на закона за горитѣ отъ 1922 г., могатъ да предявятъ искане за преоценка на отчужденото имъ сервитутно право, до 6 ме-

сеца отъ влизането въ сила на настоящия законъ. Преоценката се извършва отъ комисията по чл. 3 и може да бѣде обтжжена по реда, указанъ въ чл. 4 на настоящия законъ.

Забележка. Пѣтнитѣ и дневнитѣ пари на членоветѣ на комисията се изплащатъ отъ заинтересованитѣ.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 198, който става чл. 197, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. ст.): Чл. 199 става чл. 198. (Чете)

„Чл. 198. Отъ правото по чл. 6 на настоящия законъ могатъ да се възползватъ и ония общини и други обществени учреждения, които не сѣ получили опредѣленото имъ обезщетение за отчужденото право на паша и водоноя, съгласно чл. 1 на закона за горитѣ отъ 1904 г. и чл. 5 на закона за горитѣ отъ 1922 г., ако за това заявятъ до 6 месеца отъ влизане въ сила на настоящия законъ.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 199, който става чл. 198, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. ст.): Чл. 200 става чл. 199. (Чете)

„Чл. 199. Завладѣнитѣ отъ частни лица до 1903 г. части отъ общински балталъци, въ размѣръ до 50 декара, и записани въ данъчнитѣ книги като частни презъ сѣщата година, оставатъ въ собственостъ на досегашнитѣ имъ владѣтели.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 200, който става чл. 199, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. ст.): Чл. 201 става чл. 200. (Чете)

„Чл. 200. Издаденитѣ до влизане въ сила на настоящия законъ актове (протоколи, укази и др.) за отдѣляне на реални части отъ общинскитѣ балталъци за образуване на разни стопански и просвѣтни фондове (скотовъденъ, училищенъ и др.) се обезсилватъ, ако означенитѣ въ тѣхъ гори не сѣ изключени, или не се изключаватъ, по наредбитѣ на настоящия законъ, въ предмета на горското стопанство. Отнетитѣ по такъвъ начинъ гори се замѣняватъ съ други отъ отстъпенитѣ на общината съгласно чл. 34.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 201, който става чл. 200, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. ст.): Чл. 202 става чл. 201. (Чете)

„Чл. 201. Издаденитѣ отъ горскитѣ комисии решения възъ основа на чл. 2 отъ закона за горитѣ отъ 1897 г., както и необжалванитѣ протоколи на лесничейитѣ по чл. 3 на закона за горитѣ отъ 1904 г., съ измѣненията му отъ 1906 и 1910 г., и на комисиятѣ по чл. 10 на закона за горитѣ отъ 1922 г. въ полза на държавата, общини, села и обществени учреждения, иматъ значение на влѣзли въ законна сила решения за граници на горитѣ и пасищата и на документи за фактическото владѣние. Горитѣ и пасищата, за които има подобни решения или протоколи, не се описватъ по чл. 10 на настоящия законъ.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 202, който става чл. 201, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. ст.): Чл. 203 става чл. 202. (Чете)

„Чл. 202. Решенията на комисиятѣ по чл. 19 на закона за горитѣ отъ 1922 годъ за раздѣляне на спорни гори и горски пасища, както и станалитѣ за сѣщото спогоди съгласно закона за увеличение размѣра на държавнитѣ земи отъ 1920 г., се отмѣняватъ и унищожаватъ, а прекратенитѣ по силата на последния законъ дѣла се възобновяватъ въ онова положение, въ което сѣ били прекратени, ако за това заяви нѣкой отъ странитѣ въ срокъ 6 месеца отъ влизане въ сила на настоящия законъ. До изчерпването на спора по сѣдебенъ редъ, владѣнието на такива гори и горски пасища се запазва така, както е заварено,

а ползуването от тѣхъ се разрешава само срещу обезпечаване на противната страна.

По сѣщия начинъ и въ сѣщия срокъ се възобновяватъ прекратенитѣ дѣла и за ония спорни, между общини и села, гори и горски пасища, които по силата на закона за увеличаване размѣра на държавнитѣ земи се намиратъ въ владѣние на държавата. Следъ възобновяване на дѣлото, такива гори и пасища се връщатъ въ владѣние на оная отъ странитѣ, която ги е владѣла до прекратяване на дѣлото. Не последва ли искане за възобновяване на дѣлото въ казания 6-месеченъ срокъ, горитѣ и пасищата оставатъ държавни.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 203, който става чл. 202, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): Чл. 204 става чл. 203. (Чете)

„Чл. 203. Решенията на комиситѣ по чл. 19 на закона за горитѣ отъ 1922 година за подѣла на предоставени за общо ползуване гори и горски пасища подлежатъ на ревизиране по реда, указанъ въ чл. 16 на настоящия законъ, ако това бъде поискано отъ нѣкой отъ странитѣ въ срокъ 6 месеца отъ влизането му въ сила. До извършването на сѣдебната подѣла, владѣнието на такива гори и пасища се запазва съгласно решението на комисията, а ползуването отъ тѣхъ се разрешава само срещу обезпечаване на противната страна.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 204, който става чл. 203, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): Чл. 205 става чл. 204. (Чете)

„Чл. 204. Въ срокъ 1 година отъ влизане въ сила на настоящия законъ, Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти анкетира станалитѣ отстъпвания на държавни гори за общински балталийци, съгласно чл. 18 на закона за горитѣ отъ 1922 г. Протоколитѣ за ония отъ тѣхъ, за които отъ анкетата се установи, че сѣ отстъпени, безъ да сѣ спазени условията, предвидени въ сѣщия членъ и законъ, се обезсилватъ съ решение на Министерския съветъ, по докладъ на министра на земледѣлието и държавнитѣ имоти.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 205, който става чл. 204, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): Чл. 206 става чл. 205. (Чете)

„Чл. 205. Обявенитѣ за подлежащи на отчуждаване и отчуждени частни гори и горски пасища, съгласно закона за увеличаване размѣра на държавнитѣ земи отъ 1920 г. и чл. 186, въ свръзка съ забележката къмъ чл. 1 на закона за горитѣ отъ 1922 г., се връщатъ на тѣхнитѣ собственици, ако тѣ заявятъ за това въ 6-месеченъ срокъ отъ влизането въ сила на настоящия законъ.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 206, който става чл. 205, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): Чл. 207 става чл. 206. (Чете)

„Чл. 206. До като се изпълнятъ наредбитѣ по гл. гл. I и II на настоящия законъ, ползуването отъ горитѣ, за които не сѣ изпътнени тия наредби, става съгласно наредданията на Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти и подведомственитѣ му органи, като се иматъ предъ видъ сѣщитѣ тия наредби и фактическото положение относно владѣнието и състоянието на горитѣ.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 207, който става чл. 206, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): Чл. 208 става чл. 207. (Чете)

„Чл. 207. На собственицитѣ на дѣкорѣзници и др. заведения за преработване на дървени материали и др. горски продукти, които съгласно чл. чл. 126 и 127 отъ на-

стоящия законъ подлежатъ на отчуждаване, се дава право на безплатно ползуване отъ тия заведения въ продължение на 6 месеца, по опредѣление отъ Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти, за доизработване или вдигане на намиращитѣ се въ тѣхъ материали.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 208, който става чл. 207, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): Чл. 209 става чл. 208. (Чете)

„Чл. 208. Лицата, на които е опрадѣлено или платено обезщетение за отчуждени дѣкорѣзници по чл. 90 на закона за горитѣ отъ 1922 г., могатъ да предаватъ искане за преоценка на отчуждения имотъ, до 6 месеца отъ влизане въ сила на настоящия законъ. Преоценката се извършва и може да бъде обтѣжена по реда, указанъ въ чл. 126 отъ настоящия законъ.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 209, който става чл. 208, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): Чл. 210 става чл. 209. (Чете)

„Чл. 209. Настоящиятъ законъ влиза въ сила отъ деня на обнародването му въ „Държавенъ вестникъ“ и отмѣнява: а) закона за горитѣ отъ 3 май 1922 г. и б) закона за увеличаване размѣра на държавнитѣ земи и отъ 1920 г., доколкото той засѣга горитѣ и горскитѣ пасища.

Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти ще изработи общъ правилникъ за прилагането на настоящия законъ, както и всички специални правилници, за които е речъ въ сѣщия, или отъ каквито се окаже нужда. Тия правилници се утвърдяватъ съ указъ.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 210, който става чл. 209, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): Чл. 211 става чл. 210. (Чете)

„Разяснения върху нѣкои думи, които се срѣщатъ въ настоящия законъ.“

„Чл. 210. Яйлацитѣ сѣ планински лѣтни пасища, сиречъ земи въ високи планински мѣстности, обрасли съ изобилна трева, гдето, поради природата имъ и умѣренъ климатъ, стопанитѣ скотовѣдци изкарватъ стадата си на паша, волопой и почивка за презъ цѣлия лѣтенъ сезонъ, за да ги залазятъ отъ влиянието на горещинитѣ.

Къшлацитѣ сѣ планински зимни пасища, сиречъ земи въ по-ниски и закътани мѣста въ планината, обрасли съ изобилна трева, гдето, поради умѣрения имъ климатъ, стопанитѣ скотовѣдци прибиратъ стадата си на паша, волопой и подслонъ за презъ зимния сезонъ, за да ги залазятъ отъ влиянието на студа.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Които приематъ чл. 211, който става чл. 210, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): Чл. 212 става чл. 211. (Чете)

„Чл. 211. Подъ думата „стари документи“ (чл. 4) се разбиратъ официални такива, издадени предимно преди 1870 г.

Автентични се считатъ тѣзи документи, въ вѣрността на които нито странитѣ, нито сѣдѣтъ се съмняватъ, или въ обратенъ случай, които сѣ били провѣрени по начинъ, който изключва всѣко съмнение относно вѣрността или повѣрността имъ.“

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има думата народниятъ представител г. Александъръ Сталийски.

А. Сталийски (д. сг): Г. г. народни представители! Искамъ въ тоя членъ да се нанесе една поправка, защото очевидно е, че една дума е вмъкната по недоразумение. Въ чл. 212, въ първата алинея, се казва: (Чете) „Подъ думата „стари документи“ (чл. 4) се разбиратъ официални

такива, издадени предимно преди 1870 г.“ Предлагамъ думата „предимно“ да се изхвърли, защото, ако се остави тази дума, издаденитѣ и следъ 1870 г. документи могатъ да се считатъ за автентични. Така че азъ предлагамъ тая алинея да си остане, а да се изхвърли само думата „предимно“.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): Г. Сталийски! Тая дума не е турната случайно.

А. Сталийски (д. сг): Ще се явятъ недоразумения. Може и издадени вчера документи да се сметатъ тогава за стари, щомъ е казано, че за стари документи се считатъ издаденитѣ предимно преди 1870 г.

Докладчикъ д-ръ Н. Чирпанлиевъ (д. сг): Думата „предимно“ не е случайно поставена въ текста. Ние искаме да обяснимъ кои сж стари документи, защото често пѣти документи, издадени по единъ редъ не твърде красивъ, се използватъ отъ хората, за да установятъ своето право на собственост, макаръ че тия документи сж издадени и следъ 1870 г. За това е поставена думата „предимно“.

А. Сталийски (д. сг): Именно, и моята мисълъ е като Вашата. Ако се остави текста така както е: . . . „предимно преди 1870 г.“, ще се даде възможностъ на съдилищата да спорятъ за това, че и издаденитѣ следъ 1870 г. документи, дори въ 1924, въ 1925 години, могатъ да се считатъ за стари. Като махнемъ думата „предимно“, ще се разбере, че издаденитѣ документи подаръ 1870 г. не сж стари.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Има предложение отъ г. Сталийски въ първата алинея на чл. 212, който става чл. 211, думата „предимно“ да се изхвърли. Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Които приематъ чл. 212, последенъ отъ закона за горитѣ, който става чл. 211, заедно съ току-що приетата поправка, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Пристъпваме къмъ шестата точка отъ дневния редъ — второ четене законопроекта за измѣнение и допълнение на закона за подобрене на земледѣлското производство и опазване полскитѣ имоти.

Х. Мирски (д): Нѣма кворумъ, г. председателю! Законопроектътъ е доста важенъ. Желателно би било да се отложи разглеждането му за друго заседание, когато ще присъствуватъ повече народни представители.

Председателстващъ д-ръ Б. Вазовъ: Г. г. народни представители! Повдига се въпросъ, че нѣма кворумъ, макаръ че значително число отъ нашитѣ колеги сж тукъ, но сж заети въ комисиятѣ. За да може законопроектътъ да се разгледа въ присъствието на всички членове на Събранието, принуденъ съмъ сега да прекратя заседанието и да пристѣпимъ къмъ опредѣляне дневния редъ за вторникъ.

Председателството ви моли да приемете следния дневенъ редъ:

Трето четене законопроекта за горитѣ.

Следъ това следватъ неразгледанитѣ по днешния дневенъ редъ законопроекти по Министерството на правосъдието.

Следъ това следва второ четене на всички законопроекти оставени въ днешния дневенъ редъ, съ прибавка:

Първо четене на законопроекта за земледѣлското образование, сегне:

Първо четене законопроекта за измѣнение забележката къмъ чл. 101 отъ закона за измѣнение и допълнение на военно-сѣдебния законъ, и

Първо четене законопроекта за прибавяне нова алинея къмъ чл. 5 отъ закона за борба противъ епидемиятѣ: петнистъ тифъ, холера и чума, който е внесенъ по частна инициатива.

Които приематъ тоя дневенъ редъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Болшинство, Събранието приема.

Затварямъ заседанието.

(Затворено въ 17 ч. и 35 м.)

Подпредседателъ: **Д-ръ Б. ВАЗОВЪ**

Секретаръ: **Г. ТЕРЗИЕВЪ**

Началникъ на Стенографското отдѣление: **Д. АНТОНОВЪ**

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

	Стр.		Стр.
Отпуски, разрешени на народните представители: Върбанъ Николовъ, Груйо Тодоровъ, д-ръ Петко Пенчевъ, Иванъ Лъкарски, Петко Найденовъ, Йорданъ Славовъ, Костадинъ Пехливановъ и Михо Марковъ	1913	13. Вакъвчиева Евдокия, отъ гр. София — отпущатъ ѝ се даромъ отъ държавните трудови стопанства 20 куб. м. дървенъ строителенъ материалъ, (греди, дъски и летви) и 40.000 тухли за построяване жилище	1918
Писмо отъ народните представители Ст. Фанъ Чолаковъ и Иванъ Ковачевъ, съ което заявяватъ, че се отказватъ и напущатъ Българския земеделски народенъ съюзъ при ул. „Врабча“ № 1 и преминаватъ къмъ Българския земеделски народенъ съюзъ, представляванъ отъ старозагорското постоянно присъствие, и къмъ парламентарната група на сѣщия съюзъ. (Прочитане)	1913	14. Дълевъ Стойчо, отъ гр. Враца, бившъ директоръ на копринарското училище, отъ наследниците — отпуща се на наследниците на покойния Стойчо Дълевъ, бившъ директоръ на копринарското училище въ гр. Враца, сумата 50.000 л., помощъ за разграбенитѣ имъ вещи отъ ромънскитѣ войски презъ 1913 г.	1918
Законопроекти:		15. Тимовъ Сотиръ отъ с. Горно-Романци, Трънска околия — отпуща му се еднократна държавна помощъ въ размѣръ 15.000 л.	1918
1. За закриване на смѣсенитѣ гимназии въ Карлово, Радомиръ и Копривщица и смѣсенитѣ педагогически училища въ Берковица, Горна-Орѣховица, Луковитъ, Неврокопъ, Охридъ, Панагюрище и Севлиево (Трето четене)	1913	16. „Анхиаиски солници“, солопроизводително кооперативно дружество въ гр. Анхиаис — опрощава се на сѣщото дружество сумата 35.385 л. съ лихвитѣ — такси за отпуснатата помпа на сѣщото дружество отъ управлението на Бургаското пристанище презъ 1923 г., която сума да мине за смѣтка на фонда „Анхиаиски солници“	1918
2. За горитѣ (Второ четене — продължение докладването и приемане)	1922	17. Петровъ Илия Ил., отъ гр. Пльвенъ — опрощава му се сумата 2.482 л., неправилно получена инвалидна пенсия	1919
Прошения отъ:		18. Кисимова Костанка П. — Войникова, отъ гр. София — отпуща ѝ се народна пенсия въ размѣръ 800 л. месечно	1919
1. Колевъ Харизанъ, отъ с. Опака, Поповска околия — опрощава му се сумата 1.181 л., неправилно получена инвалидна пенсия	1913	19. Манчева Ценка Т., отъ гр. София — отпуска се на наследниците на покойния железничаръ Тодоръ Манчевъ, отъ гр. София, еднократна държавна помощъ въ размѣръ 50.000 л.	1919
2. Сербезовъ Стоянъ Генчевъ, отъ с. Рѣховитѣ, Севлевска околия — опрощава му се сумата 2.346.50 л., неправилно получена наследствена инвалидна пенсия	1913	20. Аламанчевъ Димитъръ, отъ гр. София — опрощава му се сумата 1.204 л., подлежащи на повръщане дневни пари	1919
3. Генчевъ Генчо Банчевъ, инвалидъ, отъ гр. Стара-Загора — опрощава му се сумата 1.114 л., неправилно получена инвалидна пенсия	1914	21. Кърджиева Стоянка Т., отъ гр. Русе, съпруга на покойния Тома Кърджиевъ — отпуща ѝ се еднократна държавна помощъ въ размѣръ 15.000 л.	1919
4. Коевъ Георги, отъ гр. Русе — опрощава му се сумата 2.576 л., подлежаща на повръщане отъ заплатата му като воененъ следователъ при Русенския воененъ съдъ за месецитѣ май, юний и юлий 1924 г.	1914	22. Лютвиева Мария Йв., родомъ отъ гр. Прилѣтъ, живуща въ гр. София — увеличава ѝ се народната пенсия отъ 150 на 300 л. месечно	1920
5. Кремиковъ Иванъ Д., отъ гр. Котелъ, инвалидъ, запасенъ поручикъ, живущъ въ гр. Русе — отпуща му се еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 5.000 л.	1914	22. Абди-кьой с., Староорѣховска община, Варненска околия, отъ жителитѣ — отстъпва се на жителитѣ отъ сѣщото село бившата джамия въ селото, заедно съ мѣстото ѝ, за да имъ послужи за училищно помѣщение	1920
6. Захариевъ Атанасъ, отъ гр. София, запасенъ майоръ, инвалидъ-слѣпъ — отпуща му се еднократна държавна помощъ въ размѣръ на 30.000 л.	1914	24. Кастарлаковъ Ибншъ А., отъ гр. Пльвенъ — да се повърне на сѣщия сумата 12.048.40 л., неправилно събранъ данѣкъ върху печалби презъ войната	1920
7. Комитетъ по постройка на железнопътната линия Левски—Ловечъ—Троянъ — освобождава се сѣщия комитетъ отъ заплащане на всѣкакви такси за дървената маса, която ще отсѣче за траверси на сѣщата линия отъ държавната гора „Текето“, съгласно писмото № 6958 отъ 3 юний 1924 г. на Ловешкия лесничей	1914	25. Бѣлоградчикъ гр., отъ общинското управление — отстъпва се даромъ на училищното настоятелство въ гр. Бѣлоградчикъ казармата въ сѣщия градъ, която да послужи за помѣщение на основното имъ училище, което и понастоящемъ се помѣщава въ нея	1921
8. Караивановъ д-ръ Георги, отъ гр. София — моли да му се намали данѣка върху общия доходъ — (Народното събрание реши, че не може да разглежда подобни случаи—лица, обложени съ данѣкъ и пропуснали срокове да обжалватъ, да искатъ намаление на данѣка)	1914	26. Маринови Димитъръ, Ангелина и Невѣна, отъ гр. София — отпуща имъ се еднократна държавна помощъ отъ 15.000 л.	1921
9. Илиевъ Христо, отъ с. Басарбово, Русенска околия — моли да му се опрости наложената му по нарушение закона за трудовата поземелна собственост глоба по известия № № 3448, 3447, 882, 889, 890, 891/1923 г. на I русенски държавенъ бирнижъ по изпълнителнитѣ дѣла на държавното съкровище (неприето)	1915	27. Луковъ Аспарухъ Колевъ, поручикъ, прокуроръ при областния воененъ съдъ въ гр. Пловдивъ — опрощава му се сумата 9.652 л., неправилно получена заплата като замѣстникъ прокуроръ при Софийския воененъ съдъ за времето отъ 1 май 1922 г. до 31 юний 1923 г.	1922
10. Гранитска Пелагия А., пенсионерка, живуща въ гр. София — увеличава ѝ се народната пенсия на 300 л. месечно	1916	28. Лазаровъ Трифонъ, отъ гр. София — опрощава му се сумата 9.597 л., данѣкъ върху общия доходъ за 1921/1922 г. по партида № 6483 на I софийски държавенъ бирнижъ	1922
11. Йорданова Пауна, отъ с. Самоводене, Търновска околия — опрощава ѝ се сумата 4.832 л., неправилно получена наследствена инвалидна пенсия	1916	29. Костовъ Атанасъ, родомъ отъ гр. Кичево, Македония, живущъ въ с. Горна-Баня — опрощава му се сумата 12.740 л., дължително на държавното съкровище данѣкъ, включително 1923/1924 г.	1922
12. Къневъ Никола, отъ гр. Варна, отъ наследниците — опрощаватъ се на наследниците на покойния Никола Къневъ, отъ гр. Варна, данѣцитѣ върху общия доходъ на сѣщия за 1921/1922 и 1922/1923 г.	1916	Дневенъ редъ за следующето заседание	1928